

5/0
2.4.5.2.1
6.2.6.5.1

श. क.

॥ इति श्रीप्रयश्चित्तकदं वनिर्णयः समाप्तः ॥

यन्ममंशयः अत्रयानित्तुनघुतरादिप्रायश्चित्तबोधकानितानिरेतः सेकावरोहणमात्रभेदेन सकृत्सवर्णासवर्णभेदेन व्यव-
 स्थयानीति सुधीभिर्विभाव्यम् इत्यनुपातकप्रायश्चित्तं अथ क्रोधादिना आत्मघातार्थं प्रवृत्तस्य प्रायश्चित्तं तत्र वसिष्ठः क्रोधादिना कृ-
 चातार्थं वृत्तं तस्यापारं कृत्वा मृत्युमप्राप्य स्वयन्निवृत्तः प्राजापत्यं कुर्यात् कतिपयव्यापारं कृत्वा निवृत्तो घृताभ्यक्तो वस्त्राच्छादितः प्राणा-
 धामत्रयं कुर्वन् गायत्रीं जपन् त्रिरात्रमुपवसेदिति अथात्मघातिनामश्रुपातने प्रायश्चित्तं गोभिर्विप्रैर्हते चैव तथा चैवात्मघातकेनैव
 श्रुपातने कार्यं सद्भिः श्रेयोभिकाक्षिभिः एव मन्यतमं विप्रयोदहेतवहेतवाप्रेतोदकक्रियां कृत्वा तप्तकच्छं समाचरेत् तच्छिवकेवलं
 स्पृष्टमश्रुद्राशतितं यदि पूर्वोक्ते पुण्यकरी स्यात् केकाहं क्षपणं स्मृतं अथ चित्तिभ्रष्टायाः प्रायश्चित्तं आपस्तम्बः चित्तिभ्रष्टा तु यानासि मोहा-
 द्द्विचलिता भवेत् प्राजापत्येन शुद्धयेत तस्माद्देयापेकस्मिन् शतं च शास्त्रीयमरणसंकल्पनिवृत्तानामपि बोध्यम् बहूनामेकध-
 र्मीणां मित्रिबचनात् अथ रहः कृतेषु संकीर्णोपयाताक्षरायां गायत्रीं जपमधिकृत्य शंखः शतं जप्त्वा तु गायत्रीं सदैवापप्रणाशिनीं तथा सह-
 स्रं जप्त्वा तु पातकेभ्यः प्रमोचिनीं दशसहस्रं जापेन सर्वकल्मषनाशिनीं लक्षं जप्त्वा तु सा देवी महापातकनाशिनी अथासत्यभाषणप्राय-
 श्चित्तं तत्र सकृदसत्यभाषणे कृष्णानुस्मरणं यथा विष्णुपुराणे कृते पापेनुतापो वै यस्य पुंसः प्रजायते प्रायश्चित्तं तु तस्यैव कृष्णानु-
 स्मरणं परं कृष्णेति मद्भूलनाम यस्य वाचि प्रवर्तते भस्मी भवति राजेंद्रमहापातककोटयः इदमेतत्परमं विनान्यत्रानुष्ठानलक्षणं
 प्राणापवाक्तरिति संवेदमणीयम् ॥ इति श्रीगोपालन्यायपंचाननभट्टाचार्यविरचितः प्रायश्चित्तकदम्बनिर्णयः समाप्तः ॥ श्रीगोषट्ठ-

प्रा. क. २६. स्मृभनेन च श्रोत्रियत्विगुणाध्यायमित्रपत्न्यभिगमनं स्वस्वमव्युः सगोत्राया अतमवर्णाया अंत्यजायाः कुमार्या रजस्वलायाः
शरणागतायाः प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्चेत्यभिधाय प्रायश्चित्तमाह अनुपातकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा अश्वमेधेन शुध्यं
ति तीर्थानुसरणेन वा अश्वमेधाद्यकरणे द्वादशवार्षिकं व्रतं तदशक्तौ अशीत्युत्तरशतप्राजापत्यानि गे अशीत्युत्तरशत
धेनवो देयाः एतज्ज्ञानकृतेन पातके गम्यागमनव्यतिरिक्ते बोध्यम् अज्ञानतः तदद्वै अत्र पितृपत्नीः । अश्वमेधेन वर्णा अन्त
जाचापत्याः । मार्गब्राह्मणकन्यका अगम्यामाह यमः स्नुषापितृष्वसामातामर्खा मातृष्वमासुता मातृत्वानी स्वसाश्च श्रृंगत्वास
यः पतेद ताश्चान्याश्च मृतं तं नियतं पश्चिद्वर्जयेत् एतैरगम्यागमनैः सद्यः पतति वै हि जः अन्याश्चाह नारदः पातामातृष्व
माश्च स्नुषा मातृत्वानी पितृष्वमापितृव्यानी मित्रपत्नी भगिनी तत्सर्वा स्नुषा दहिताचार्यभार्या च सगोत्रा शरणा
जिता श्रीसाध्वीवर्णोत्तमा चया अंत्या चांडाली अत्राज्ञानतः संपूर्णव्रतं द्वादशवार्षिकं ज्ञानतस्तु मरणमिति यथ
थापाह पृथग् स्नात्स्नोदति मोहाद्वै गुरुतन्येन युज्यते शिष्यस्यै कर्तनं कृत्वा प्राणत्वागेन शुध्यति गुरुतन्यव्रतेन द्वादश
नेत्यर्थः एतच्च मातृस्नुषादहितव्यतिरिक्तागमनं बोध्यं मात्रादिगमनस्यातिपातकत्वेन ज्ञानाज्ञानाभ्यामरणस्योक्तत्वादिति चांडा
ल्यं न जखीणां गर्भोत्यादकस्य च प्रायश्चित्ताभावमाहापस्तंबः अंत्यजायां प्रसूतस्य प्रायश्चित्तं न विद्यते निर्वीमनं कृतं कस्य तस्य का।

यैश्च कर्तुं यन्प्रायश्चित्तं तत्पादहानिक्रमेण तृतीयसंसर्गपर्यन्तं प्रायश्चित्तं करणीयं चतुर्थस्य वचनाभायान्न किञ्चिदित्यथा
 चांशाल्पान्नाशने व्यासः येन दन्नाशिनो विप्राः कृच्छ्रात्तेषां विधीयते तद्भोजिनोऽर्हकृच्छ्रात्तदन्नादाश्च पादस्तः यथापस्तंबः मु
 क्तं यैश्च प्रक्षान्ने कृच्छ्रात्तेषां विधीयते तेषामपि च ये भुक्तमर्धनेषां विधीयते तथा च यो येनेति मनुवचनं संसर्गात्रितयपरमि
 ति ज्ञेयं इति संसर्गप्रायश्चित्तं अथानुपातिकप्रायश्चित्तनिर्णयः अत्रानुः सादृश्यार्थकः तेन महापातकसदृशमनुपातिकमि
 तिसंस्मृतं अनृतं च समुत्कर्षे राजगामिचपैशुनम् गुरोश्चालोकनिर्वहः समानि ब्रह्महत्या ब्रह्मोद्धता वेदनिंदा कोटसाक्ष्यं
 सुहृद्वधः गर्हितान्नाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानिषट् निक्षेपस्यापहरणं तराश्वरजतस्य च भूमिवज्रमणीनां च रुक्मस्तेयस
 म् संस्मृतं रेतःसेकः स्वयोन्यासुकुमारीष्वन्यजासुचः सख्युपुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमंस्मृतं अनृतं च समुत्कर्ष इति श्रुत्वा
 स ब्राह्मणो ह मिति वचनात्परात्कर्षक्यनेन किञ्चिदिति भावणं चेति अनृतवचनं गुरोरलीकनिर्वन्धे नृषा दोषाभिर्योगः सु
 हृद्वधः ब्राह्मणव्यतिरिक्तमित्रवधः गर्हितान्ने शूद्रान्नादि गर्हिताद्यंक्षेत्राकादिनिःक्षेपस्यापहरणं ब्राह्मणस्वामिकनिःक्षे
 पीयहरणमिति श्रुत्वा पाणिः अनृतवचनादेर्हानतोऽत्यन्ताभ्यासं महापातकसदृशदशवार्षिकं ब्रतम् अज्ञानतः षड्वार्षिकं रेतः
 सेकः स्वयोन्यासित्युपलक्षणं यथाविष्णुः पितृपितृव्यभातामहमातुल्यश्च शुश्रूषपुत्र्यभिगमनं गुरुद्वारसमं पितृष्वसमातृष्व

प्र. क. २५ स्तारमवदासवणान्तमवणानतुहीनवर्णातदभिगमनस्यानुपातकत्वमिति अत्र प्रायश्चित्तमोहागिरः गुरुतल्याशि
 लांतमामायसीं वा स्वयं विशेत् उत्कृत्य दृषणो वा पिथारयेदं जलौ स्वयं मरणाय ततः पद्माप्रवृत्तिं मुक्तं शरीरस्य वि
 मोक्षेण मुच्यते कर्मणोः शुभात् महाव्रतं चरेद्वापि दद्यात्सर्वस्वमेव वा गुर्वर्थं वा हतो युद्धे मु
 क्षांतिकेन्द्रान् रुते मातृव्यतिरिक्तसवर्णान्तमवर्णगुरुद्वारगमने वा हव्यं महाव्रतं चरेद्वापि त्रिदशहत्याव्रतचतुर्विंशतिवार्तिकम
 अज्ञातं श्रवार्थिकं द्वादशवार्थिकाभिप्रायमाह शंखः रुक्मस्तेषां मृगपञ्चव्रतहा गुरुतल्यागः व्रतेनानेन शब्दमिति म
 हापातत्रिंशत्स्वमे इति गुर्वद्गनागमनप्रायश्चित्तं अथ संसर्गप्रायश्चित्तं यथामनुः यो येन पतिते नैपांसं संसर्गं याति मान
 वव्रतं संसर्गं न संसर्गं विशुद्धये जाबालः संसर्गं येन संसर्गं कुर्यात्तद्व्रतमाचरेत् तं न नवविधपापान्वितानां मध्ये
 यमाहो भूय कुर्यात् सतस्य व्रतं कुर्यादित्यर्थः व्रतं तु पादौ न यथा व्यासः यो येन संसर्गं ददर्श सोऽपि तत्समतामियात्
 चरेत्सं सतस्य व्रतं हि ज्ञेयं यद्यपि मरणे पादौ न त्वं न संसर्गं तितथापि मरणैकल्यिकचतुर्विंशतिवार्तिकं व्रतं पादा
 न्यमितिसंवत्सरसंसर्गं यत्प्रायश्चित्तमुक्तं संवत्सरप्राप्तौ भणहारः कर्तव्यः यथा बृहस्पतिः पाण्ड्यासिकेतुसंयोगे याजना
 ध्यापनादिना एकत्रासनशय्याभिः प्रायश्चित्ताद्वैमाचरेत् एवं चिरंतरमासत्रयसंसर्गं प्रायश्चित्तपादद्वयाद्युहनीये एवं मूल

मोक्षस्ते सुवर्णस्तु षोडशेति सनूक्ताशीतिरौक्तेकापरिमितं हेतुतदपहारणवमहापातकं न तु तन्मूत्रहेमाहरणे न्यूनसुवर्ण
 हरणे षण्णविंशन्मतं सुवर्णादत्यहरणे वत्सरः परिकीर्तितः अन्यहरणे सुवर्णद्वादशक्रमेण किञ्चिन्मूत्रसत्प्ररक्तिकाहरण
 इत्यर्थः वत्सरे वत्सरे पंचदशधेनुः कर्णैश्च द्विगुणादिहरणे द्विवार्षिकं व्रतं एतदहोदिहरणे षाण्मासिकं बोध्यं इदमज्ञा
 तः अर्धर्णोपहरणे वमिष्टुः निःकालकोऽर्थात्तो वा गोमयाग्निना पादप्रभृत्यात्मानं दाहयेत् ततः पूतो भवतीति विज्ञायते
 कोऽन्तः केशश्मश्रुनखलो मरहितः एतच्च ज्ञानतः अज्ञानतस्तु द्वादशवार्षिकमेव यथाशंखः अधः शायी जटाधारी पर्ण
 मूलाफलाशनः एककालं समश्नानो वर्षे तु द्वादशे गते रुक्मस्तेयी सुगपश्च ब्रह्महागुरुतल्पगः व्रते नानेन शुध्यंति महापा
 तक्लिनस्त्वमे अत्र सत्रियादीनां परिषद् द्वे गुण्यादिकं नास्ति अत्राज्ञानतो द्वादशवार्षिकं ज्ञानतो मरणमिव मरणवैकल्पि
 कं चतुर्विंशतिवार्षिकं वा ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं अज्ञानतः षड्वार्षिकं इति श्रुतपाणिः भवदेतुस्तु ज्ञानतः सर्वेषां म
 रणं चतुर्विंशतिवार्षिकं वा ज्ञानतो ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं सत्रियादीनां पादपादहानि परिषद् द्वे गुण्यादिकं न प्रकरणाद्ब्रह्म
 र्थविषयमित्याह इति सुवर्णस्तेयप्रकरणे अथ गुर्वे गतागमनप्रायश्चित्तं गुरुरत्रपितायथा मृतुः निषेकादीनि कर्मा
 ण्येः करोति यथाविधिः संभावयति चान्नेन सविप्रोगुरुहूच्यते निषेकादीनि गर्भाधानादिनिवृत्त्यानामातुः सपत्नीमाच

श.क. २३. लंदेयमितिर्वचनात् ज्ञानतन्मयारपेमरणमवतत्रपादपादहान्याद्यसंभवात् सुरापानमिवेधेयं जात्याश्रयइतिभ्यः॥
 निरितिसन् कुमारवचनेपंचवर्षमध्यपिप्रायश्चित्तबोधकंततो न्यूनतरस्यास्पनापराधानपातकमिति अंगिरोवचनमभ
 सुमपानंतरविषयं पूर्वजन्मकृतसुवर्णपहरणसुरापानयोर्त्रैरकभोजनात् क्षीणयोरपिसुवर्णचौषः कौमर्य्यसुरापःश्या
 वदंतकइतिचिद्वादनमितयोः किंचिदवशिष्टयोरल्पप्रायश्चित्तमाहवसिष्ठः कुनखीश्यावदंतश्चर्तुश्चरेयात्तामिति॥
 णः कुष्पति कीब्रह्महायक्ष्मीसुरापःश्यावदंतकः सुवर्णपहारी कुनखीदुश्चर्मागुरुतल्पगः इतिकुशीब्रणवान्
 सवगात्रेषुगले नासिकेइतिभविष्यपुराणोक्तश्यावदंतः स्वभावतः कृष्णदंतः कुनखासंकुचितनरः चटयंसंक्षे
 पः अज्ञानतोब्राह्मणस्यसुरापानेद्वादशवार्षिकं सत्रियस्यनववार्षिकं वैश्यस्यषड्वार्षिकं ज्ञानतः सर्वेषां
 विशिष्टां षिकंवावातदृष्टस्त्रीणामर्हसं वश्रद्रायतद्वोधकवचनाभावात्प्रायश्चित्ताभावः ॥ पा
 सुवर्णपहारप्रायश्चित्तंतत्रसुवर्णपहरणंमहापातकंयथाहारीतः ब्रह्महत्यासुरापानंब्राह्म
 नंसंयोः सहेतिमहापातकं तयाविष्णुः ब्रह्महत्यासुरापानंब्राह्मणसुवर्णपहरणं
 सहेतिपंचमहापातकानिअत्रब्राह्मणेतिविशेषणान् कत्रियादिसुवर्णपहरणंनृपपात
 स्तुपंचकृष्णालका॥

नथसुरापानप्रायश्चित्तं तत्रसुरामद्ययोर्भेदमाहपुलस्त्यः पानसंज्ञादमाधूकं र्वाजूरं नालमैश्वरं माध्वीकं कोलटाकं
 चमैरेमैश्वरीकं नजं समानानि विज्ञानीयान्मद्यान्यकदशवतु द्वादशतुमुग्रामद्यं सर्वेषामध्यमं स्मृतम् एकादशविं
 धिमर्षपानेक्षत्रियाणां तत्रदोषाभावमहयाज्ञवल्क्यः कामादपि हि राजन्यो वैश्यो वापि कथंचन मद्यमेघांसुरां पीत्वा
 न दोषं प्रतिप्रद्यते अत्र विकारविशेषो मरुहेतुः सुरासुरावैमलमन्त्रानां पाप्माचमलमुच्यते तस्माद्ब्राह्मणराजन्यो वैश्यश्च
 न सुरापिबेत् इति मनूक्ताच्च तेन क्षत्रियवैश्ययोः पैक्षीपानेन पानित्यमितियथाहारीतः गौडीपैष्टीचमाध्वीच विज्ञे
 यात्रिविधोसुराः यथाचैकातथासर्वानपातव्याद्विजोत्तमैः द्विजानां मध्ये उत्तमाद्विजोत्तमा ब्राह्मणा इति यावत् समासस्तु
 च्छादसः तेन च द्वादयाज्ञवल्क्येन सह न विरोधः क्षत्रियवैश्ययोः सकृदज्ञानतः सुरापाने प्राणांतिकं ब्राह्मणस्य तु माध्वी
 गौडीपैष्टीनामन्यतमपाने प्राणांतिकमाह याज्ञवल्क्यः सुरां वुभूतगोमृत्रपयसाग्नि सन्निभं सुरं पीत्वा मरणं
 श्रुद्धिमिष्यति ब्रह्मस्यतिः सुरापाने ज्ञानकृते न च लंतीतां विनिःक्षिपेत् सुखे तया विनिर्दग्धे मृतः शुद्धिमवाप्नुयात् अज्ञानतः
 सकृत् कृते माध्वीगौडीपैष्टीनां याते ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं यथा ब्रह्महत्याऽनुवृत्तौ रुमः चरेत्तमितदेवोभौ सुरापगुरुत
 ल्यगोमगोत्रादृषकश्चैव सुवर्णस्तेयकृन्नरः एतद्द्वादशवार्षिकं अत्र क्षत्रियवैश्ययोः पूर्वोक्तविधेः समक

प्रा.क. २६ दशत्रियाणां तु ब्रह्मवधे प्रायश्चित्तद्वैगुण्यम् यथाङ्गैरङ्गैः गुणैः दशत्रियाणां तु वैश्यानां त्रिगुणैः सृजता चतुर्गुणानुशुद्धाः पाप
विषदुक्ताः हात्मनाम् परिषदुक्तव्रतं कुर्यात् शुद्धये पापकर्मणां भनेकब्राह्मणवधे तत्र त्वादेकमेव प्रायश्चित्तं तत्र त्वं च
समीन देशकालकर्तृत्वेनागृह्यमाणविशेषात् अधिकाङ्गेन नृनां गमिहिः प्रसंग इति न्यायात् ब्रह्मवधे तत्र त्वं च तत्र प्रमा
ज्ञात दशत्रियादिवधप्रायश्चित्तसिद्धिरिति सर्वे यद्यपि स्यादकामकृते तच्च द्वैगुण्यं बुद्धिपूर्वकमिति तत्र त्वं च तत्र मरणवे
कल्पिकत्वाद् दशवार्षिकद्वैगुण्यादपि पापशयो भवति तथाऽपि कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जायत इति याज्ञवल्की
यादव्यवहार्यत्वं अनुपनीत ब्राह्मणवधे पिसहापातकमर्भं हंता यथा च गोमितियाज्ञवल्क्येन तत्तद्वर्णगर्भवधे तद्वर्णव
धप्रायश्चित्तस्योक्तत्वात्सुतगतो धिकवधसमुत्पन्नब्रह्मवधप्रायश्चित्तमिति श्रुत्वा पाणिः अत्र सर्वव्रतवक्षि
तः पूज्योऽपि विशेषश्च धर्मार्थरूपपाद्यतुहारे वस्त्रपवित्राणि भाजनानि विंशत्यतः वरांचैव तत्र त्वं च तत्र
तत्र श्रुत्वा तमे देन दक्षिणा व्यवस्थाप्य मेषः कामतो ब्राह्मणवधे ब्राह्मणस्य मरणोच
त्वादः कं तदशक्तौ अशीत्युत्तरशतपयस्विनी धेनुं वा वेतदशक्तौ च चत्वारिंशत् पु
त्राणां दशत्रियादिकदेयं दक्षिणा तु गोशतं त्र्यंवा बालस्त्री द्वे दाना मर्ह मरणे तु तन्नास्ति तत्र त्वं च तत्र
वस्याया अभावात्

येथसुरापानप्रायश्चित्तं तत्रसुरामद्ययोर्भेदमाहपुलस्त्यः पानसंज्ञाश्माधूकं खार्जूरं नालमैश्वरं माध्वीकं कोलटांकं
चमैरेतानि केन जं समानानि विज्ञानीयान्मद्यान्येबाह्वीवतु हादशंतुसुरामद्यं सर्वेषामधमं स्मृतम् एकादशविं
शमसंपानेक्षत्रियाणां तत्र दोषाभावमहयाज्ञवल्क्यः कामादपि हि राजन्यो वैश्यावापिकथंचनमद्यमेघांसुरापीत्वा
न दोषं प्रतिप्रद्यते अन्नविकारविशेषो महेतुः सुरासुरावैमलमन्त्रानां पाप्माचमलमुच्यते तस्माद्ब्राह्मणराजन्ये दैत्यश्च
न सुरापीवेत् इति मनूक्ताच्च तेन क्षत्रियवैश्ययोः पेशीपानेन पातित्यमिति यथाहारीतः गौडीपैष्टीचमाध्वीच विज्ञे
यात्रिविधसुराः यथाचैका तथा सर्वानपातव्याप्तिजोत्तमैः द्विजानां मध्ये उत्तमा द्विजोत्तमा ब्राह्मणा इति यावत् समामस्तु
च्छादसः तेन वृद्धयाज्ञवल्क्येन महान्विरोधः क्षत्रियवैश्ययोः सह दज्ञानतः सुरापाने प्राणांतिकं ब्राह्मणस्य तु माध्वी
गौडीपैष्टीनामन्यतमपाने प्राणांतिकमाहयाज्ञवल्क्यः सुरावुगृजगोमूत्रपयमासग्निसन्निभं सुरेण्येतमं पीत्वामरणा
च्छुद्धिमिष्यति वृहस्पतिः सुरापाने ज्ञानरुते च तंतीतां विनिःक्षिपेत् सुखेन याविनिर्दग्धमृतः शुद्धिमवाप्नुयात् अज्ञानतः
सिक्तं कृतं माध्वीगौडीपैष्टीनां याते ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं यथा ब्रह्महत्याऽनुवृत्तौ रुमः चरेत् तस्मिन् देवो भो सुरापगुरुत
न्यगोमगोत्रादृषकश्चैव सुवर्णीस्ते यत्कृत्स्नः गतद्वादशवार्षिकं अत्र क्षत्रियवैश्ययोः पक्षपादहानिः पूर्वाक्तविधेः न भवति

प्रा-क-सत्रियाणां तु ब्रह्मवधे प्रायश्चित्तद्वैगुण्यम् यथाङ्गैः गङ्गाद्वैगुणास्तत्रियाणां तु वैश्यानां त्रिगुणास्तत्र चतुर्गुणास्तु शूद्राणां पाप-
 ३६ रिषदुक्तामहात्मनाम् परिषदुक्तव्रतं कुर्यात् शूद्रये पापकर्मणां अनेकब्राह्मणवधे तत्र त्वादेकमेव प्रायश्चित्तं तत्र त्वच-
 मिमानदेशकालकर्तृत्वेनाप्युद्यमाणविशेषात् अधिकाङ्गेन न्यूनांगमिहिः प्रसंगद्वितियायात् ब्रह्मवधे तत्र त्वच-
 ज्ञातस्तत्रियादिवधप्रायश्चित्तसिद्धिरिति सर्वे यद्यपि स्यादकामकृते तच्च द्वैगुण्यबुद्धिपूर्वकमिति सिद्धिरवचनात् मरणवे-
 कल्पिकत्वाद् दशवार्षिकद्वैगुण्यादपि पापक्षयो भवति तथाऽपि कामतोऽव्यवहार्यस्तु वचनादिह जायत इति याज्ञवल्की-
 यादव्यवहार्यत्वे अनुपनीतब्राह्मणवधेऽपि महापातकमर्भहंता यथावर्गमिति याज्ञवल्क्येन तत्तर्हणं गर्भवधे तद्वर्णवा-
 धप्रायश्चित्तस्यां कृत्वा तु ततोऽधिकवयसस्तु न्यब्रह्मवधप्रायश्चित्तमिति श्रुत्याणि अत्र सर्वव्रतवशि-
 ष्टः प्रायश्चित्तविशेषश्च धर्मार्थरूपपाद्यतुहारे वस्त्रपवित्राणि भाजनानि निशेषतः यथांचेव-
 तत्र शूद्रकृमेदेन दक्षिणा व्यवस्थाप्य भक्षेणः कामतो ब्राह्मणवधे ब्राह्मणस्य मरणोच्च-
 द्वादशकं तदशतौ अशीत्युत्तरशतपयस्वितीर्थे मुनिवे तदशतौ च चत्वारिंशत् पुं-
 ष्टिगुणादिकदेव दक्षिणा तु गोशतं त्र्यंवावान् स्त्रीद्वेहानामर्द्धमरणे तु तत्रास्ति तत्र-
 वस्थाया अभावात्

उत्तरका र्षोपणसहस्रं स्यात् गोमहस्रमृत्यं सार्द्धद्वयाधिकं षष्ठ्युत्तरका र्षोपणसहस्रं स्यात् अतः षष्ठ्यधेनुशतत्रयमृत्य
 सार्द्धसप्तदशकार्षोपणाधिकं स्यादिति श्रुत्वा पाणिः न चानुश्रुतं पश्यमाकलय्य द्वादशवार्षिकमहाव्रते धेनुमृत्य किंचिन्मूनका
 र्षोपणत्रयंगोमृत्यं सप्तदशपणादितिलिखितं तदत्र निष्पायकं सुधीभिर्विभाव्यम् अथ ब्रह्मवधप्रायश्चित्तं तत्र ज्ञानतो ब्रह्म
 वधे सर्ववर्णानां मरणमेव प्रायश्चित्तमयथा मनुः लक्ष्यं शस्त्रभृता वा स्याद्विदुषामिच्छयात्मनः प्राप्ते दात्मानमग्नौ वा सृष्ट्वा
 रवाकुशिराः लक्ष्यमित्यनेन मृतः श्रुत्यतिजीवन्नपिशुध्यतीति सूचितं संग्रामे वाहतो लक्ष्मीभूतः शुद्धिमवाप्नुयात् मृतकल्पः प्र
 हानो जीवन्नपिशुध्यति इति याज्ञवल्कीयात् विदुषां पातकशोधनार्थं मयं लक्ष्मीभूत इति विजानताम् अज्ञानकृते तु भैक्ष्य
 मात्मशुद्ध्यर्थं कृत्वा शवशिरोध्वजमिति मनुवचनात् शवशिरः चिह्नं सहितं द्वादशवार्षिकं व्रतं कार्यम् अश्वमेधगोसवामि
 जिहिष्वजिदग्निशोमादियागकरणं तथा क्रयजुः सामाथर्वणे चैकतरपठनम् तथा ब्रह्मचर्यपूर्वकं सेतुबंधदर्शनम् तथा
 वेदविदे सर्वस्वदानम् तथा जीवनं कालव्यापकधनदानं प्रायश्चित्तम् १० यथा मनुः यजेत वाश्वमेधेन स्वजित्वा गोसवेन वा
 अभिजिहिष्वजिद्वा वा त्रिष्टुताग्निष्टुता पिवा जपेद्वा न्यतमं वेदं योजनानां शतं व्रजे तू ब्रह्महत्यापनोदाये मितभुक् संया
 तं त्रियः सर्वस्वं वा वेदविदे ब्राह्मणा योपपादयेत् धनं वा जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदं हविष्यं भुञ्जानुसरेत्यतिस्नोतः संस्वसति

प्रोक्तः
२५

यद्रव्यसाम्येहर्तृगुणदोषाद्यपेक्षया उक्तपक्षपक्षद्रव्यापहरणवैषम्यदोषः समर्थनीय इति तत्तत्पाणिः अथातिपातः
यश्चित्तं तत्रातिपातकानां ज्ञानतोऽज्ञानतश्चापि प्रवेशमेव प्रायश्चित्तं यथाह विष्णुः मातृगमनं दुहितृगमनं पुत्रगमनं मि
पतिपातकाः किं तन्किं नस्त्वेते प्रविशेयुर्दृताशनमनस्यन्यानिः कृतिस्तेषां विद्यते हि कथंचनेति ज्ञानं ज्ञानतश्चेत्यर्थः
अथ महापातकानामन्यप्रायश्चित्तानि अत्र शंखः नि त्रिपवणस्त्राया कृत्वा पर्णकुर्यान् वने अधः शयी स्रग्धः कृत्वा पर्णमूलफलानां
नः ग्रामं विशन्तु भिक्षार्थं स्वकर्मपुरिकीर्तयेन्नुपककालन्नुभुञ्जानो वर्षे च द्वादशे गते रुक्मस्तेषां मुगपश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः
व्रतेनानेन शुभंति महापातकिनस्त्वमेयथा गिरः षड्विंशत्येकैश्च चारि ब्रह्महा पूयते नर इति द्वादशवार्षिकमहापातप्राणीति
शतं प्राजापत्यानि माशीति पयस्विधेनुशतं तन्मृत्यानि चत्वारिंशत्पुगाणां अधिकं पंचशतं कार्षीपणावा चत्वारिंशत्पुगाणां
शीतिधेनुशतदानं कथं प्रवेति चेत्तु यतो ह्युरसा ज्ञानकृते ब्रह्मवधे गते तु द्वादशे वर्षे ब्रह्महा पूयते नर इत्यभि
होगुण्यं चतुर्विंशतिर्षाधिकेव कव्यगवो महस्मे विधिवद्दिष्टेभ्यः प्रतिपादयेत् ब्रह्महानि प्रमुच्येत सर्वपापेभ्यः अवचि
हस्त्रदानयोर्मृत्युन तुल्यत्वाभिधानार्थं तेन धेनुमृत्युसंपादकपट्टिकाद्वयाधिककाकिणीत्रयं नृपराणत्रयं गते नैतद्भवति
अथान्यथापयस्विधेनुमृत्युं यथाश्रुतं पुगाणत्रयं यदि स्यात्संदावैषम्यं स्यात् यतः स्वपक्षिपयस्विधेनुशतत्रयमृत्युमं अशी

अत्र तत्र विष्णुः पवनानां गोप्यवर्जं सृतावगच्छत्तपन्नां त्रिरात्रमुपवसेत् अत्र चतुर्विंशतिपणाः अथ रजस्वलागमनप्रायश्चित्तं
अत्र याज्ञवल्क्यः त्रिरात्रांते घृतं प्राश्य गत्वा दक्षांशुचिर्भवेत् त्रिरात्राशक्तौ चतुर्विंशतिपणा देया एतदकामतः सकृद्गमने अ
भ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिः श्राद्धदिने मैथुने दिनमेकमभोजनमिति यथायमः वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे स्नातक
व्रतलोपैश्च दिनमेकमभोजनं स्नातको गृहस्थः अथ पितृवस्त्रादिमुतापरिणयनप्रायश्चित्तं यथा मुमंतुः पितृष्वसुतां मा
सुसुतां मातृसुगोत्रोसमानार्षेयं विवाह्य चांद्रायणं चरेत् परित्यज्य चैनां विभ्रयादिति मातृसुगोत्रां मातामहस्य सप्तपुरुषानया
वदिति श्रुत्वा पाणिः अथ पतितप्रतिग्रहप्रायश्चित्तं गृहस्थतिः पतितानां गृहं गत्वा भुत्वा च प्रतिगृह्य च मासोपवासं कुर्वीत चांद्रा
यणमथापि वा अत्र ज्ञानाभ्यासे मासोपवासः सकृत् ज्ञाने तु चांद्रायणं सकृदज्ञाने चांद्रायणार्द्धमिति मासोपवासे पंचदशधे
नवः संवत्सरेण मासाशीपृथक्तेनात्र संशयः इत्यंगिरोवचनेन द्वादशवार्षिकस्य व्रतस्य संवत्सरमासोपवासेन सह विकल्पितत्वा
न अथ मणिमुक्तादिस्तेयप्रायश्चित्तं तत्र मनुः मणिमुक्ताप्रवालस्य सर्वस्याश्रमस्य च अयस्कंस्या प्रुत्तानां च द्वादशाहकणान्न
क्तकणान्नताकणभक्षणं अत्र षडुपवासाः जावालः रजताश्वगोभृकन्यानां सकृद्वरणे चांद्रायणं एतच्चापहृतद्रव्यदानपूर्वकं
कर्तव्यं यथा विष्णुः दत्त्वे वा पदं तद्रव्यं धनिकस्याभ्युपायतः प्रायश्चित्तं ततः कपीत्कल्मषस्याप्यनर्त्ये अत्र सकृदभ्यासकालदे

श. क.
२४

पाने प्रायश्चित्ते सकृदज्ञानात्पानत उपवसेदित्यनुक्तौ अनिर्दृशयागोः क्षीरमौष्ट्रमेकशपंत्यः प्रायश्चित्तं संधिनीशीः वदन्ताः
याश्च गोः पयः आरण्यनां च सर्वासां मृगानां महिषी विना क्षीराण्येतान्यपेयानि द्विजातीनां सदैव हि शंखः सन्निहितस्तनीनां क्षी-
रमपयमजम् । गो गमन प्रायश्चित्तं तत्र विष्णुः गो व्रतं गो गमने च गो व्रतं शूद्रस्वामि गो वधोऽतः तत्र धेनु चतुष्टयं इ-
दं सकृदज्ञानेः । शंखः मोष्य परिकीर्णो संबत्सरं प्राजापत्यं चरेत् तत्र त्रिंशद्देनवः अत्यं ताभ्यां ते गौतमः गवि च गुरुतस्य
समं गुरुतस्तस्य सममिति द्वादशवार्षिकं अशीत्युत्तरशतं धेनवो वा निरंतरं संबत्सराभ्यां समरणं तिकमिति शूलपाणिः वसु-
तोदिनाभ्यां समवमरणमिति द्रष्टव्यं अथ परिवेदनादि प्रायश्चित्तं तत्र हारीतः ज्येष्ठे निर्विण्णे कनीयान्यपरिवेत्ताभ्यां त्रिपरिवि-
त्तिर्ज्येष्ठः परिवेदनीया कन्या परिवेदनीया दाता परिकर्त्तृयाजकस्ते सर्वे पतिताः संबत्सरं प्राजापत्येन कृच्छ्रेण य-
शद्देनवः इदं तु ज्येष्ठमुद्दिश्य कन्यात्यागानंतरमिति अथ ब्राह्मण प्रायश्चित्तं तत्र विष्णुः येषां द्विजातीनां सा वि-
विधिताश्चारपित्वा त्रीन् कृच्छ्रान्यथा विधुपनापयेत् तत्र धेनु त्रयं एतत्पितृमातृरहितस्य निः स्वजनस्य सा-
आलस्यादनवधानाः सा वित्री पातेशंखनिखितौ ब्राह्मणं द्रायणं कुर्यात् गो प्रदानं चेति ब्राह्मणं च पंचदशवर्षीत्य-
श्रयमः पतितायस्य सा वित्री दशवर्षीणि पंचच प्रायश्चित्तं संभवेत्तेषां प्रोवाचवदता वरः अथ क्रतौ भार्या नधिगमन प्राय-

न
२४

मतां ज्ञानतः सहजोजनेहैगुण्यमिति अथविडालाद्युच्छिष्टभक्षणप्रायश्चित्तंतत्रमनुःविडालकाकाद्युच्छिष्टजग्धाः
श्वनकुलस्पृशकेशकीटावपन्नंचपिवेद्वह्मसुवर्चलां ब्रह्मसुवर्चलापीतसूर्यावर्तः तांचपीत्वादिनमेकमग्निवाहनीयं
दमज्ञानतः ज्ञानात्तु त्रिरात्रं यथाशंखः दूषितंकेशकीटैश्चमार्जारैर्मृषकैस्तथामक्षिकादंशकैश्चैव त्रिरात्रंतु व्रतंचरेत्
मत्रसमूलं व्रतंगोमूत्रपावकेन तदशक्तौ साहचर्यादेयाः सहजोजनविषयमेतत् अथविष्मूत्रादिदूषितकृपादिजलपानेना
यश्चित्तं कूपेविष्मूत्रसंयुक्तेपीत्वातोयं हि ज्ञानतः त्रिरात्रेण विशुध्येत कुंभे सांतपनं स्मृतं इदमज्ञानतः ज्ञानात्तु द्वैगुण्यमिति
सांतपनमाह ब्रह्मपुराणे प्रथमेदनिनाश्रीयाद्गोमूत्राशीततः परंतृतीये गोमयाशीस्याच्चतुर्थेक्षीरपो भवेत् पंचमेदधिभुक्चैव
घृतपेषे पिवेत्ततः कुशोदकं सप्तमेतुरुक्कसांतपनो विधिं अत्र घेनुद्वयमिति श्लपाणिः अथभक्ष्यपंचनस्वशवदूषितजलपाने
आपस्ववः अंतस्थितेषु क्लिन्नेषु सर्वपंचनविषुच पिवेदपेयकूपेषु षड्रात्रेण विशुध्यति अक्लिन्नेषु त्रिरात्रं स्याच्छूद्राणां दिनमेव
चूरातचमत्तुषेतरशवविषयम्यथा देवलः क्लिन्नेभिन्नैशवेचैव तत्रस्थेयदपः पिवेत् पराकेण विशुद्धिः स्याद्वाह्मणानांच
भोजनात् अस्य ताभ्यामेलघुहारीतः क्लिन्नेभिन्नैशवेचैव तत्रस्थेयदित्यिवेत् शुध्येचां द्रागुणं कुर्यात् प्रकृच्छमथपिवाक्लि
न्नोभिन्नः शवश्चैव तत्रस्थो यदि दृश्यते पयः पिवेत्त्रिरात्रंतु मानुषे हि गुणं स्मृतमततज्ज्ञानतः देवस्याने ज्ञानतोर्हं मथापेयं

भा.क.
२३

पनमेखलादौभैक्ष्यचर्योव्रतानिचनिवर्ततेहिजातीनांपुनः संस्कारकर्मणि अत्र स्वाध्यायोद्यपेक्षापिनास्तीत्यमः वि
प्रम्यशत्रियस्यापि... आदुतरायणेदक्षायणेविशंकार्यानानध्यायेनसंक्रमेअनध्यायेपिकर्षीतयस्यने... त्तकंभवेत्अ
पिनादक्षिण्युणहृ... योःसमुच्चयःमन्त्रमामादिदोषोप्यत्रनास्तिनैमित्तिकत्वात्नैमित्तिकानिक... णेतिपतेतिपदाय
दानदातदैवकोर्याणिनकालंतुविधीयतेअथाभोज्यान्नाब्राह्मणास्तत्रवृहस्पतिःनटनर्तकतशाणश्चर्मकारःसुवर्णकृतम
शौंडिकामेंदिकाःषंडाःअभोज्यान्नाःप्रकीर्तिताःकर्मकराश्चक्रिणश्चमृतकाद्योषकास्तथाचक्रोपजीविनश्चैवकैवर्तीतक्षका
स्तथाअज्ञोपजीविनश्चैवशूद्राध्यापकयाजकाःचित्रोपजीविशिष्यीचवाहुषिर्ब्रह्मविक्रयीवृथाश्रमीवृथा... यमाणा
चभेदकःपुण्योविक्रयकोपश्चयोनि संकरजातयःवंशोपजीविकुंडाशीपरिवित्तिस्त्रुवीरहाभियजोगरदश्चै...
वचकर्मस्वतेषुयोमोहाद्ब्राह्मणोवर्ततेमदाप्रायश्चित्तेत्यनाचीर्णपरिहार्योभवेत्सतांतेषांनुब्राह्मणोभुक्त्वा...
ग्रहं प्राजापत्येनशुष्येतततःपापान्नसंशयःएतदज्ञानतःअज्ञानतस्त्यहंतथाचमनुःभुक्त्वातो न्यतमस्यान्वसम...
पणंअहंतमयाभुक्त्वाचरेत्तच्छृंगेतोविण्मूत्रमवचेतिकारिकावाधोवारहानशान्तिःकलविंकादिभक्षणेअहोपवासमाहवि
ष्णुःकलविंकहममंडूकचक्रवाकरज्जुवानमारमदात्पृहशुकमारिकाकोकिलखंजनाशनेत्रिगत्रमुपवसेदिदिदमज्ञा

यगोमांसमक्षणे प्रायश्चित्तं सुमेतुः गोमांसमक्षणे प्राजापत्यं चरेदिति इदमज्ञानतः सकृद्विषयं ज्ञानतो द्वैगुण्यं ज्ञानाभ्या
 मेपराशरः अगम्यागमने चैव सद्यगोमांसमक्षणे शुद्धे चांद्रायणं कुर्यान्नदीं गत्वा समुद्रं अनडुत्सहितां गां च दद्यादि प्राय
 दक्षिणामिति गामश्वं कुंजरोष्ठौ च सर्वपंचनखं तथा क्रव्यादं कुकुटं ग्राम्यं कुर्यात्संवत्सरव्रतं तथा भुक्तेत्यर्थः एतच्चित्तं
 कात्वाभ्यासे पंचनखं शशकादि पंचनखं भिन्नं संवत्सरव्रतं पंचदशर्धनवः एतस्य प्रायश्चित्तस्यांते पुनरुपनयनमाह विष्णुः
 ग्राम्यं कुकुटं नरगोमांसमक्षणे च संवत्सरेषु द्विजातीनां प्रायश्चित्तांते पुनः संस्कारं कुर्यादिति अथ मूत्रपुरीषादिभक्षणे प्राय
 श्चित्तं हृदयमिति अमेध्यानामपेयानामभक्ष्यस्य च भक्षणे रेतो मूत्रपुरीषाणां शुद्धे चांद्रायणं चरेत् अज्ञाने तु गौतमः मूत्रपुरीषे
 तमां प्राशने तप्तकृच्छ्रमिति उभयत्र पुनः संस्कारः यथा याज्ञवल्क्यः अज्ञानात्तु सुरपीतारे तो विष्णु मूत्रमेव च पुनः संस्कारमर्ह
 न्ति त्रयोवर्णा द्विजातयः यत्तु विष्णु मूत्रमक्षणे विप्रः प्राजापत्यं समाचरेत् इत्यापस्तंबवचनम् तद्वत्लात्कारविषयमिति शू
 लपाणिः ऋषेः कोदशवर्षीयवात्नविषयमिति स्मार्ताः सत्रियादीनां पादपादहानिः याज्ञवल्क्यः पलं हं विड्गहं च छत्राकं प्रा
 मकुकुटं तसुनंगृजनं चैव भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् एतदज्ञानतः ज्ञानतस्तप्तकृच्छ्रमिति शूलपाणिः एषु प्रायश्चित्तांते पुनः
 संस्कारं कुर्यादिति विष्णुवचनात् पुनः संस्कारः संस्कारकरणे चांद्रायणमिति शूलपाणिः उभयत्र न करणे विशेषयति मनुः

प्रा- ॥ मभिगच्छेत्तदाशरपत्रे वैष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्राश्येत् ब्राह्मण्यां पूर्ववत् वैश्यश्च ब्राह्मणी मभिगच्छेत्तदा लोहितं ॥ २ ॥
 २ ॥ त्वाग्नौ प्राश्येत् ब्राह्मण्यां पूर्ववत् एवं वैश्या राजन्यायां शूद्रा राजन्यवैश्ययोर्गमने महापथमिति महापथागमने कर्त्तव्यं ॥ ३ ॥
 मार्गेण पुनरुत्कर्त्तव्येति सारयेदित्यर्थः यतश्च ज्ञानतः अज्ञानतः शूद्रस्य ब्राह्मणीगमने द्वादशवार्षिकं क्षत्रियगमने पादोनवा-
 र्षिकं वैश्यागमने षड्वार्षिकं यथा प्रचेताः शूद्रस्य ब्राह्मणीमोहात् गच्छतः शुद्धिमिच्छतः पूर्वमेव व्रतं देयं भूताय स्माद्वितस्य स-
 दहान्याऽन्यवर्णसु गच्छतः सार्ववर्णिकं प्रायश्चित्तमिदं देयमगम्यागमने क्रमात् अत्रायं संक्षेपः अज्ञानतः शूद्रस्य ब्राह्म-
 णीगमने द्वादशवार्षिकं वैश्यागमने षड्वार्षिकं अज्ञानतश्चैतत्सर्वत्रान्वयः कर्त्तव्यं वैश्यस्य ब्राह्मणीगमने प्रायश्चित्तं न व वा-
 र्षिकं क्षत्रियागमने षड्वार्षिकं क्षत्रियस्य ब्राह्मणीगमने षड्वार्षिकमिति यत्तु शंखवचनं प्रातिलोम्येव धः ए-
 दि कर्त्तव्यं तद्यथोक्ते मरणांतिक प्रायश्चित्तानां चरणे प्रसक्तिनिवारणार्थं पुरुषस्य वधं स्त्रीणां नामादिकत्वे-
 धातिनत्वं प्रायश्चित्तं यमः क्रोधान्मोहाददभ्यर्थमातरं भगिनीमपि प्राजापत्यव्रतं कुर्यात्सर्ववर्णेष्वयं विधिः स्यात् ॥ ४ ॥
 हेमत्स्य स्मृतं क्रोधाद्यदि न्यजेद्गार्ग्यो वयस्यां च गुणान्वितां ऋषिचांद्रायणं कृत्वा पुनः सग्रहमादिशेत् ऋषिचांद्रायणमाह-
 त्रं स्त्रीनृपि नममश्नीयान्नियतात्मा दद्व्रतः हविष्यान्नस्य वैसांसं ऋषिचांद्रायणं स्मृतं ऋषिचांद्रायणे धेनुचतुष्टयं अ-

हीनकार्यमिति वचनार्थः तेन ब्राह्मणस्य श्रित्या गमने द्विवार्षिकं पादहीनं सार्द्धवार्षिकं व्रतं वैश्या गमने वार्षिकं पादद्वयहीनं शारामासिकं व्रतं विशिष्टशुद्धागमने ष्येवं अधमशुद्धागमने षाण्मासिकम्यादत्रयहीनं सार्द्धमासिकं व्रतमिति वर्षाणीत्यनुवृत्तौ पुरुषानराव्यभिचरितसवर्णाङ्गत्वेत्यनुवृत्तौ च यमः द्वे परभाष्यौ सुत्रीणि श्रोत्रियपत्नीषु एतत्कामतः सकृद्गमने ३. म्यामेत्वा पस्त्रवः सवर्णायामनन्यपूर्वायां सकृत्सन्निपाते पादः पतनीत्युपदिशति अभ्यासे द्विपादः अयं ताभ्यामेति त्रिपादश्चतुर्थमेवमिति द्वादशवार्षिकमित्यर्थः अर्द्धमज्ञानतः अयं तनिर्गुणब्राह्मणपत्न्यभिगमने ब्राह्मणस्य वार्षिकं प्रायश्चित्तमाह बोधायनः पुंसो ब्राह्मणादीनां संवत्सरं ब्रह्मचर्यं शूद्रं कटाग्निना दहेदिति स्वभर्तृव्यतिरिक्तसवर्णेनैकपुरुषगामिन्यामभिगंतुः सवर्णस्य पूर्वोक्तप्रायश्चित्तहानिः एवं पुरुषद्वयगामिन्यां द्विपादहानिः एवं पुरुषत्रयगामिन्यां त्रिपादहानिः तेन पुरुषचतुष्टयगामिन्यां स्वेरिण्यां ब्राह्मण्यां शंखेनान्यत्रायश्चित्तमुक्तं न द्विवार्षिकं व्रतमिति यथाशंखः ब्राह्मण्यां स्वेरिण्यामवकीर्य न्यहमुपोप्यहृतमात्रं दद्यात् अत्रैकपुरुषव्यभिचरितसवर्णस्यादिगमने पादपादहास इत्यर्थं क्व पूर्वोक्ता पस्त्रवचनमिति भवदेव अथ शूद्रादीनां प्रतिनोमस्त्रीगमनप्रायश्चित्तं तत्र वसिष्ठः शूद्रश्च ब्राह्मणीङ्गच्छेत्तदा वीणादलैर्वैष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रक्षिपेत् ब्राह्मणीं शिरसि वपने कृत्वा मर्षिषाभ्यक्तान् ग्रावरमाणेऽप्यमहापथं नयेत् तत्कृतं पूता भवेतीति विज्ञायते राजन् अद्वाह

नामं स्पृष्टुं एव च अनुच्छिष्टं शुद्धं स्पृष्टुं उच्छिष्टं ब्राह्मणस्य नक्तमिति प्रायश्चित्तमिवेकः दूहपुण्ये उच्छिष्टेन तु विप्रेष्य वि
ः स्पृष्टुं स्नुतादृशः उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य एवं विशुद्ध्यतः इति शूद्रोच्छिष्टं भक्षणार्थं प्रायश्चित्तं अथ शूद्रोदककृ
गनादि प्रायश्चित्तं स्नानमाचमनं दानं देवतापितृतर्पणं शूद्रोदकैर्न कुर्वीत तथा मेघादिनिःसृतैः एतत्करणे वेदोदिता
नानि त्पानां कर्मणाम् ति क्रमे स्नातकव्रतलोपे च दिनमेकमभोजनं अत्र दिनमेकमभोजनमिति मनुवचनादेकोपवासः
अथ यज्ञोपवीतरहितकृतमभोजनं प्रायश्चित्तं विना यज्ञोपवीतेन भुंक्ते च ब्राह्मणो यदि स्नानं कृत्वा जपं कृत्वा पंचगव्येन शुद्ध्य
ति अथोपवीतच्छेदप्रायश्चित्तं स्मृतिसागरे आपस्तंबः ब्राह्मणेन यदा दैवाच्छिन्नं यज्ञोपवीतकं मनस्तापेन शुद्धिः स्यादा
पस्तंबो ब्रवीन्मुनिः प्राणायामत्रयं कृत्वा निराहारः क्षिपेद्दिनं बृहन्मनुः उपवीतं ब्राह्मणस्य च्छिन्नं शूद्रेण कामतः अन्यदा दा
यमंत्रेण जपन्नुपवसेद्दिनं मंत्रानादेशे गायत्रीं विचरति निर्दिष्टं शतमिति वचनात्तथा च शताहृता गायत्रीं जप्त्वा पदमे
दित्यर्थः बृहस्पतिः शूद्रेण तु यदाच्छिन्नमुपवीतं द्विजन्मनः दंडं त्रिंशत्यणं दत्त्वा प्राजापत्येन शुद्ध्यति अथानुलोमेन ब्राह्म
णादीनां परस्त्रीगमनं प्रायश्चित्तं शंखः ब्राह्मणेन गुणहीनशूद्रामकृद्गमने सार्द्धमासिकव्रतं करणीयं यथाह प्रचेताः आ
नुलोम्येन विहितं च एवरोपितमिति कच्छं महाव्रतं तत्र मजातीयगमने यदुक्तं तदुक्तमेवाधमायां गमने पादपाद

पत्यं समाचरेत् अर्द्धोच्छिष्टे स्मृतः पादः पाद आमाशने तथा प्राजापत्यं ज्ञानेऽज्ञानतोर्द्वे अर्द्धोच्छिष्टे शोयेनाद्यग्रासः आस्यनिः
 क्षिप्तो न निर्गीर्णः पानादौ शवादिस्पर्शप्रायश्चित्तमाह दशः पाने मेथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः संस्पर्शे यदि गच्छेत्तु शवो
 दक्षांत्यजेः सप्तदिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे च दिनद्वयं दिनत्रयं मेथुने तु पाने दद्याच्चतुष्टयं अत्रायं संक्षेपः शौण्डिककापालि
 कात्यजार्दानां मरुदज्ञानतो न्नभोजने धेनुद्वयकान्नभोजने धेनुरेका आमान्नभोजने धेनुमूल्यार्द्धं उच्छिष्टान्नभोजने प्राधान
 धेनुचतुष्टयं स्मृत्यन्नभोजने सर्वत्र पादः पीतावशेषजनपाने कार्षीपणद्वयमिति भाण्डस्य जलपाने तु कार्षीपणैकः खानित
 जलपाने च कार्षीपणार्द्धं अभिगमने चांद्रापणं अज्ञानतः सक्तद्रुतोच्छिष्टस्पर्शे धेनुमूल्यार्द्धं अर्द्धोच्छिष्टस्यांत्यजस्य स्पर्श
 आमान्नाशने च तथा दः मूत्रोच्छिष्टे कार्षीपणार्द्धं पुरीषोच्छिष्टे च कार्षीपणैकं मेथुनोच्छिष्टे च कार्षीपणं पानोच्छिष्टे च कार्षी
 पणद्वयमिति ज्ञानतः सर्वत्र द्वैगुण्यं अभ्यासादावाहत्यादिकं सर्वत्र करणीयं सर्वत्र क्षत्रियादीनां पादपादहानिः सर्वत्र स्त्री
 बाले हृद्वा सोमर्द्धं इति शौण्डिकात्यजान्नभक्षणदिप्रायश्चित्तनिर्णयः संपूर्णः अज्ञानात्सक्तच्छिष्टोच्छिष्टभोजने त्रिरात्रा
 भोजनं यथापस्तवः अज्ञानाय स्तुभं जीतशर्द्धोच्छिष्टं द्विजोत्तमः त्रिरात्रोषितो भूत्वा पंचरात्रे न शूद्रातिज्ञाने तु द्वैगुण्यमि
 ति त्रिरात्रोपवासे मार्द्धकार्षीपणान्नभ्यं काचनं ब्रह्मपुंसो उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्रः स्मृतस्तुतो दशः उपवासेन शूद्रः स्याच्छु

११ - न श्रुति मकृत्या न विषयमेतत् ज्ञानेतु द्वैगुण्ये अभ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिः । तेषामज्ञानसोभाण्डस्योदकापाने पराशरः
 २ - स्थितमभोज्यानामापोदधिपयः पिवेत ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव प्रमादतः । अन्नं कूर्चोपवासे नृदिजातीनां तु नि
 शूद्रस्य तु पवासे न दद्यादानं च शक्तिः चतुर्दश्यामभोजनं परदिने पंचगव्यमात्रं भोजनं ब्रह्म कूर्चं ह्येह साध्यं तदश
 णत्वं भ्यंकोचनदानम् अत्यजत्वा नितकृपादिषु सकृत्स्नानाद्याचरणे तु अंत्यजैः खनिताः कृपास्तडागानितथैव च
 त्वात्वाचर्षात्वाचपंचगव्येन श्रुति पंचगव्यपानमुपवासपूर्वकं व्रतरूपत्वात् इदमज्ञानतः ज्ञानेतु द्वैगुण्यमिति अ
 दिस्त्री संकृतमने ज्ञानतश्चाद्रायणं ज्ञानतस्तु द्वैगुण्यं तदाह संवर्तः न शैलूषिकी चैव रजकी वेणु जीविका गत्वा चा
 कुर्यात्तथा चर्मोपजीविनी कामतस्तु यदा गच्छेच्चरेच्चंद्रायणद्वयम् नद्याद्युपलक्षणं शौडिकादिस्त्रीणामपि परिग्र
 हं किं बहूनामिति वचनात् अज्ञानाच्चतुर्विंशतिवाराभिगमने पातित्यज्ञानाद्दशवाराभिगमने इति यत्तु कापाभ
 म्नि कान्त्रभोक्तृणां तेन शरीरगामिनां तथ ज्ञानाद्दशच्छाब्दमुद्दिष्टमज्ञानादं दवद्वयमित्यापसंवचनं तदभिगमने ज्ञानाज्ञाना
 भ्यामभ्यासविषयं अष्टधा भोजनविषयं च कृच्छ्राब्दे त्रिंशद्देनवः चाद्रायणद्वये पंचदशधेनवः भुक्तोच्छिष्टेनांत्यजस्य र्शने
 प्राजापत्यं प्रायश्चित्तं करणीयं अर्होच्छिष्टमात्राशनयोः प्राजापत्यपादः करणीयः आपस्तवः भुक्तोच्छिष्टोऽंत्यजैः स्पृष्टः प्राजा

व्रती भवेत् व्रतीयावकेन तदशतौ धेनुद्वयम् आमाम्नमक्षणे तु सार्द्धकार्षापणैकलभ्यं कौचनम् यथायमः श्वपचो शौंडिका
 नां च चैलनिर्णेजकस्य च रजकस्य नृशंसस्य चोपपत्तिर्गृहे भुक्त्वा चान्न तमस्यान्नममत्याक्षपणं त्र्यहं एवं च पादभा
 माशने तथेत्यापस्वीयेन सहैकवाक् संगच्छेत् तदतिरजको वस्त्रं जनकृत् नृशंसो घातकः अत्र मनुना शौंडिकाद्यं
 जतीनां तु त्यप्रायश्चित्तविधानात् आमाम्नैर्भवे पांतुत्यप्रायश्चित्तं बहूनामेकधर्माणामेकस्यापि यदुच्यते सर्वे ग्रामे वत
 लुर्यादेकरूपाहिते स्मृता तथा च शौंडिकपदं कापालिकां त्यजोपलक्षणं अंत्यजानादयमः रजकश्चर्मकारश्च न दोवरुड
 णवचकैवर्तो मेदभिल्लाश्च सप्तैते अंत्यजा स्मृता इति तेनेतेषामज्ञानतः सकृदन्नभोजने धेनुद्वयम् आमाम्नै सार्द्धकार्षा
 पणैः प्रज्ञानेद्देगुण्यं अभ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिरिति यत्पुनर्न रदेनां त्यजानभिधाय भुक्त्वा चैषां स्त्रियोगत्वा पीत्वा पः प्रति
 गृह्य च कृच्छ्राद्धमाचरेत् ज्ञानादज्ञानादैन्दवद्वयमभिहितं तदश्वारभोजनविषयं कृच्छ्राब्दे त्रिंशद्देनवः चांश्रायणद्वये प
 चदशधेनवः अंत्यजानां ज्ञानतः सकृदुच्छिष्टभोजने नृशनाः अंत्यजानां भुक्त शेषस्तु भुक्षितो यैर्हि जातिभिः चांद्रकृच्छ्रं
 तदर्थं च क्रमात्तथा विशोधनम् कृच्छ्रं तत्र कृच्छ्राद्धं शृङ्गान्नैः सिद्धान्नादहेतुं प्राज्ञभोजने पाद इति शौण्डि
 कापालिकां त्यजपीतसंबन्धिजलपानेत्वा पस्त्वः अज्ञानात्पिबेत्तां यंब्राह्मणो त्यस्य जातिभिः त्रिगर्भापां पितो भृत्या पंचग

प्रा- चतुष्टयं ऋष्यशृङ्गः चांडालैः श्वपचैर्वापि छिन्नैः पत्रोपवीतकं मुनिभिरुविनिर्दिष्टं मृगं तपसं द्रव्यम् अथ चांडालीग
 प्रा- प्रायश्चित्तं अज्ञानतः सह चांडालीगमने द्वादशवार्षिकं ज्ञानतस्तु मरणं यथायमः चांडालीब्राह्मणस्य च प्र
 प्रा- पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति यतति द्वादशवार्षिकव्रतभाभवतीत्यर्थः ज्ञानात्साम्योपन्यासस्तु
 प्रा- द्वादशवार्षिकव्रतनिषेधार्थः यथायमः रतः सिद्धाकुमारो पुत्रो चांडालाद्यं गनामुच स पिंडापत्यदारेषु प्राणत्यागो वि
 प्रा- धीयते अत्र प्राणत्यागे चतुर्विंशतिवार्षिकव्रतविधानात् भोजनेन ज्ञानतो च त्वारिंशद्वारेण ज्ञानतश्चतुर्विंशतिवा
 प्रा- रतित्यं द्वादशवार्षिकव्रताकरणः शीत्युत्तरशतं धेनवो देयाः दान्त्रियादीनां पादपादहानि वीलवृद्धरोगिणामर्द्धमि
 प्रा- त्तुर्वेषामरणमिति स्त्रिया अपि पुंसस्तुल्यं व्रतमाहंगिराः व्रतं यच्चादितं पुंसोपतितस्त्रीनिषेवनात् तच्चापिका
 प्रा- रयं पतितो मे विनीं स्त्रियम् अत्र द्वादशवार्षिकं द्वादशवार्षिकं त्वारिंशद्वारेण ज्ञानतश्चतुर्विंशतिवा
 प्रा- तन्मूलां चांडालजातिमज्ञायत देकञ्च असे भोजनं वः अत्यजातिमविज्ञाय निवसेद्यस्य वेश्मनि सवैज्ञानेन कालेन कुर्या
 प्रा- त्तत्रविशोधनम् चांद्रायणं परको वा द्विजातीनां विशोधनम् प्राजापत्यं तु शूद्राणां तथा संबद्धदृषणे इति चांडालान्न
 प्रा- भक्षणदिचांडाल्यभिगमनादि प्रायश्चित्तम् अथ शौंडिकाद्यन्नभक्षणादि प्रायश्चित्तं शौण्डिकान्नं सूनिकान्नं भुक्त्वा मांसं

राम
 १९

पोष्येत्यर्थः तदयं संक्षेपः अज्ञानाच्चांडालाद्यन्नभक्षणपादोनधेनुचतुष्टयज्ञानतः सार्द्धसप्तधेनवः बलात्कारतोभोजनेपंच
 धेनवः शुष्कान्नेसर्वत्रार्द्धं आमाम्नैतुर्गुणं अज्ञानतस्तत्पृष्टान्नभोजनेधेनुरेकाज्ञानतोद्वेधेनू सर्वत्रोच्छिष्टेद्वेगुण्यं अ-
 ज्ञानतश्चांडालस्यष्टजलक्षारदिपानेप्राणैर्देहिभ्यंकांचनंज्ञानतः पुराणद्वयलभ्यंकांचनं सर्वत्राभ्यासेप्रायश्चित्तावृत्तिः य-
 त्तु ब्राह्मणस्य विप्रैस्तुमकलंदेयं पादोनेक्षत्रियमेतम् वैश्येर्द्वं पादशेषं तु शूद्रजातिषु शस्यत इति बृहद्विष्णुवचनात् सत्रि-
 यादीनां पादपादहानिः स्त्रीबालवृद्धगोविणो अर्द्धप्रायश्चित्तं धेनोरभावे तन्मूल्यं देयं संकल्प्य वाक्यं यथा अघेत्यादिज्ञानकृतम्
 चांडालसिद्धान्नभक्षणजनितपापक्षयकामो गिर उक्तं चांडायणब्रतानुकल्पपयस्वि सार्द्धसप्तधेनुमूल्यं सार्द्धं द्वाविंशतिपुरा-
 णेष्वप्यकांचनमग्निदेवतमित्यादिसर्वत्रोहेनकार्यम् दक्षिणायथाशक्तिदेयाविद्वद्विप्रनृपस्त्रीव्यतिरिक्तानां यत्र दाने वि-
 दंते तत्पूर्वेदिने सशिखवपनं कृत्वा घृते प्राश्यापोष्य परदिने सार्द्धसप्तदशधेनुमूल्यमुत्सृज्य ब्राह्मणपयदत्वा यथाशक्ति द-
 क्षिणां दद्यात् ततः पार्वणविधिना श्राद्धमित्यमुकस्य मतमेतदिति अथोच्छिष्टस्य चांडालादिस्पर्शप्रायश्चित्तं भुक्त्वोच्छिष्ट-
 स्त्वनाच्चांतश्चांडालैः श्वपचनवा प्रमादात्स्पर्शनं गच्छेत्तेत्र कुर्याद्विशोधनं गायत्र्यष्टमहं जनुदुपदं वा शतं जपेत् अष्टसह-
 स्रमष्टाधिकसहस्रं त्रिगन्त्रोपोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्धीतीति सिनित्वा पादोने प्राप्तापन्यम् चांडालादिच्छिन्नयज्ञोपवीतधेनु-

श्र. क.
१८

घृतं शक्यत् प्राश्यापरेयुरुपवसेत्कच्छंसांतपनेचरनगतनद्याहसाध्यतदशक्तौ पुराणमेकंदयादितितोयमुपनक्षणं क्षीगदि।
यनेपि यस्तुचांडालसंस्पृष्टं पिवेत्किंचिदकामतः स्तुसांतपनेकच्छ्वरेच्छ्वर्यमात्मनकृपद्भिरोवचनात् आपस्तवः चां।
रूपभाण्डेषु यस्त्वज्ञानाज्जलं पिवेत् प्रायश्चित्तं कथं तत्र वर्णं वर्णं विनिर्दिशेत् चरेत्सांतपनं विप्रः प्राजापत्यं नृभूमिपः तद
श्रेयं पादं शूद्रस्य निर्दिशेत् तदिदमभ्यासे अनभ्यासे तु देवलः यस्तुचांडालभांडस्य मज्ञानादुदकं पिवेत् स तु च्य
हं यत्तच्छूद्रस्त्वेकेन शुध्यति इदमज्ञाने ज्ञानतो हे गुण्यं अत्र सांतपनं सप्ताहसाध्यं यथा ब्रह्मपुराणं प्रथमेह नि
नाश्रियात् गोमूत्राशीततः पुनः तृतीये गोमयाशी च चतुर्थे क्षीरपो भवेत् पंचमेदधिभुक् चैव घृतं षष्ठे पिवेदथ कुशोद
लेन कच्छंसांतपने विधिरिति तदशक्तौ धनुद्वयम् ज्ञानतश्चांडालोदकपात्रे त्रिगत्रोपवासपूर्वकं पंचगव्यपानमा
डा लेन तु संस्पृष्टा भषोयः पिवति द्विजः त्रिगत्रोपपितो भूत्वा पंचगव्यं न शुध्यति पंचगव्यं यथा गोशकृद्विग
णमूत्रं च विद्या चतुर्गुणं घृतं चाष्टगुणं श्रोतं पंचगव्यं तथा दधि इति आपस्तंबीयात् तथा षट्गुणं इत्यर्थः अन्यत्वा नित
चांडालपरिगृहीतकृपादिजलपात्रेभ्यो सतो ज्ञाने प्राजापत्यचाण्डालपरिगृहीतासु यो ज्ञानादुदकं पिवेत् तस्य शुद्धिं प्रजा
नीयात्प्राजापत्येन नित्यशः आपदित्वापस्तवः श्वपाकचांडालपरिग्रहेषु पीत्वा जलं शुध्यति पंचगव्यैः पंचगव्यपानं पूर्वयुरु

त्रयवनदेशोद्भवायवनादिति ज्ञाने तु तुल्यतया द्विगुणव्रताचरणेपिनव्यवहार्यः कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जापत इति
याज्ञवल्क्यात् पापभावे कथं अव्यवहार्य इत्यत आह वचनादिति तथा च पापस्य द्वे शक्ती नरकोत्यादिका व्यवहारविरोधिका च त
त्र कृतप्रायश्चित्तनरकोत्यादकशक्तेर्विरहेऽपि व्यवहारविरोधिका शक्तिरस्यैवेति भावः शुष्कान्ने पादः पक्वान्ने त्वर्द्धे प्रायश्चित्तं यस्त
स्य भुंक्ते पक्वान्ने कृच्छा र्द्धे तस्य निर्दिशेत् शुष्कान्नभोजिनां पादमित्याह भोगवान्मनुरिति विष्णुधर्मोत्तरीयात् तस्य र्द्धितीयसं
सर्गिणः शुष्कान्नमामान्नं सक्तुना जादि चांडालस्पृष्टान्नभोजने प्राजापत्यं चांडालस्पृष्टमन्नं तु योऽपि यादृक्क्षणः क्वचित् तस्य श
स्त्रिंशवक्ष्यमि प्राजापत्यं न नित्यशः यतदज्ञानतो ज्ञानतो द्वै गुण्यमिति आज्ञानतः सकृच्चाण्डालाद्युच्छिष्टान्नभोजने चांद्रायण
यः पितृभ्यः अत्यानां भुक्ता शेषं तु भक्षयित्वादि जातयः चांद्रं कृच्छं तदर्द्धं च ब्रह्मशत्रुविशो विधिः अथ शत्रियविशोः कृच्छं तदर्द्धं वि
धानं तदा यदि वृत्तात्कागदनेतरतां बूलाद्युच्छिष्टभक्षणं अत्र ज्ञाने आपस्तंबेन उच्छिष्टे चांद्रायणविधानादङ्गिरसाचानुच्छिष्टे
तत्र कृच्छविधानात्सर्वत्रानुच्छिष्टे द्वै गुण्यमिति शलपाणिः चांडालस्पृष्टादकपाने सांतपन्नं यस्तु चांडालसंस्पृष्टपि वेत्तो य
मकामतः सतु सांतपनं कृच्छं चरेच्छुद्ध्यर्थमात्मन इत्यंगिरो वचनात् हारीतः चांडालस्पृष्टपानीयं ब्राह्मणस्तु यस्मिन्पि वेत्तु य
ज्ञत्रोपोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति अनुत्तरिते तु सांतपनमधिकं सांतपनमाह याज्ञवल्क्यः कुशोदकं च गोक्षीरं नृधिमृत्रं

प्रा.क.
११

इदं कामतो द्वे गुण्यमिति वलात्सकृच्चाण्डालादीनामामान्नभक्षणे त्रिगत्रसिद्धान्नभक्षणे पाकव्रतं विष्णुः चाण्डालान्ने भु
त्कात्रिगत्रमुपवसेत् सिद्धान्नं भुत्का यस्य कं कुर्यादिति वचनमेतद्वलाद्भोजनविषयमिति यद्यपि वन्नात्प्रवर्तमानस्य विष
यज्ञानमस्येव तथापि स्वारसिकत्वाभावाच्च ज्ञानकृतपापमुक्तं य एकमाह मनुः यथा त्वमौ प्रमत्तस्य द्वादशाहं भोजनं पर
कोत्तामहोच्छ्रायं सर्वपापनोदनः यस्य केपंच धेनवः इति शलपाणिपेनुद्वयमिति भवदेवः अत्रामान्ने सिद्धान्नतुरीयभागप्रा
यश्चित्तं कर्तव्यमेकत्र निर्णीतः शास्त्रार्थमिति न्यायात् सर्वत्रान्नभक्षणे सिद्धान्नतुरीयभागप्रायश्चित्तं स्वीकृतं यथा पादमामा
न्नभक्षणमिति एतत्पापस्य उपपातकत्वेन तत्रतायाभावात् ज्ञानाभ्यासे चांद्रायणाभ्यासः अज्ञानाभ्यासे तत्र कृच्छ्राभ्यासः तेन
ज्ञानतश्चतुर्निशतिवारभोजने पातित्यं अज्ञानतोष्टचत्वारिंशद्वारभोजने च यथा मनुः चाण्डालान्ने स्त्रियोगत्वा भुत्का च परिगृह्य
व पतस्य ज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति अंत्ये भवा अंत्याय तो धम जातयान संतीति दीपं कलिका ज्ञानात्सकृदभिगमने पाति
त्यंतत्र तु वक्ष्यामः चाण्डालयवनयोरन्नभोजने तुल्यं प्रायश्चित्तं देवनेन चाण्डालयवनयोर्वलात् सामदासत्वापन्नहिजस्य प्राजा
पत्यविधानात् सर्वत्र तुल्यं प्रायश्चित्तं बोध्यम् यथा दासीकृतो बलात्स्नेच्छेच्छाण्डालाद्यैश्च दस्युभिः मांसोपिते स हि जातौ तु प्राजा
पत्यं विशोधनं स्नेच्छेच्छ गोमांसखादको यस्तु विरुद्धं यस्तु भायते सर्वाचारविहीनश्च स्नेच्छ इत्यभिधीयते इति बोधायनोक्तेः त

राम
११

नंदुर्दत्तत्रयस्यत्रविदृशद्रायोषाः प्रमाप्सुतुष्टिधेनुर्वस्तुमविक्रमादद्याद्विशुद्धयइति तत्प्रतिलोमजात्यंताभ्यसव्यभिच
रितस्त्रीविषयेमितिश्चर्मनिर्मितंजीनइतिख्यातंवस्तुश्लाघः अविर्मेघः इदमज्ञानतः ज्ञानतोद्वैगुण्यम् इतिस्त्रीवधप्रायश्चित्त
निर्णयः समाप्तः अथचांडालाद्यन्त्रभक्षणप्रायश्चित्तंतत्रमक्तदभ्यासात्यंताभ्यासभेदेनव्यवस्थामुनिमिरुक्तेतितन्निरूप्यते
यद्यपिद्रवद्रव्यस्यकंठदधोगमनमात्रंणानंतच्चैकस्मिन्प्रयोगेनेकधैवभवतितथाप्येकमेवपानंयथैकफलोद्देशप्रवृत्तक
नित्याप्यानामेकोपक्रमकाणांव्यापारनिचयानामप्येकधात्वर्थत्वंतथात्राप्येकफलोद्देश्यकैकप्रपन्नोपक्रमाणांग्रासानामेक
स्मिदप्रयोगेमक्तदेकभोजनमएवंपुनर्भोजनेभ्यासः त्रिर्भोजनेत्यंताभ्यासः प्रयोगोद्देशनभेदंव्यक्तमाहकात्यायनः मुनिभि
र्द्विर्भोजनंविप्रोक्तंविप्राणामर्त्यवासिनानित्यं अहनिचतथातमस्विन्यांसार्द्धप्रहरयामांतः अत्रज्ञानतःमक्तचांडालान्नभक्षणेचा
द्रायणमज्ञानतस्तत्प्रकृच्छयथाहंगिराः अंत्यावसायिनामन्नमश्रीयाद्यस्तुकामतः सतुचांद्रायणंकुर्यात्तत्प्रकृच्छमथापिवाचां
स्तःश्वपचःस्तुमृतोवैदेहकस्तथा मागधायोगवौचेतिसप्तैतंत्यावसायिनः ब्राह्मण्यांशुद्रज्जातःस्तु ब्राह्मण्यांश्चत्रियाज्जा
तःसूतः ब्राह्मण्यांवैश्यज्जातोवैदेहकः क्षत्रियायांवैश्यान्मागधः शुद्राद्वैश्यायांजातः प्रायोगवः चांद्रायणेष्टौधेनवः तत्प्रकृच्छेपा
दनंधेनुचतुष्टयंभवदेवस्तु चांद्रायणमत्रशिश्चांद्रायणं अत्रधेनुचतुष्टयंतत्प्रकृच्छेधेनुहृदमिलित्वाषट्धेनवःश्रिकामतः

प्रा. क. वैश्यावधेसार्द्धचत्वारिंशतिधेनवः शूद्रावधेसपादैकादशधेनवः अज्ञानकृतेर्हमिति भूजमितोयद्वर्णविधेयत प्रायश्चित्तं ज्ञा-
 तस्तद्वर्णगर्भवधेतद्वर्णत्रेयावधेचतप्रायश्चित्तं तेन ज्ञानतो ब्राह्मणीगर्भवधेर्षड्वार्षिकं क्षत्रियागर्भवधेर्त्रैवार्षिकं वैश्या-
 र्णवधेसार्द्धवार्षिकं शूद्रागर्भवधेनवमासिकं यथायाज्ञवल्क्यः गर्भहाचयथावर्णतया त्रिषु निषूदन आत्रेयी रजोयोगापो-
 न्यन्तं तथा वसिष्ठः रजस्वला मृतुस्नाता मात्रेयी वा हस्त्रयोदशाहानि रजस्वला यथा तथा त्रयोत्रकृतुस्नाता त्रयोद-
 शानि त्रयोत्रेतेन योदशदिना न्यात्रेयीत्यर्थः सकृत्सवर्णव्यभिचारितस्त्रीवधप्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः अप्रदुष्टं स्त्रियं
 दृष्ट्वा त्रयोत्रेतेन योदशदिना न्यात्रेयीत्यर्थः अत्र दुष्टस्त्रीवधप्रायश्चित्तस्योक्तत्वादिति अत्र सकृ-
 त्सवर्णव्यभिचारितब्राह्मण्यादीनामकामतो वधे ब्राह्मणादिवर्णजातशूद्रवधप्रायश्चित्तं कर्तव्यं यथा ब्राह्मणजातशूद्रवधे
 तमः संवत्सरं पंचदशधेनु ब्रतं कृत्वा वृषभैकादशागाश्च दद्यादिति क्षत्रियजातिशूद्रवधे शंखः शूद्रवधे जातशूद्रवधे वा द्वादश-
 तंगो प्रदानं च वैश्यजातशूद्रवधे काश्यपः शूद्रे सायं नतं तिलधेनुं च दद्यादिति तथा शूद्रवधे प्रोक्तं तत्र कृच्छ्रं अत्रायं संक्षेपः अ-
 कामतः सकृत्सवर्णव्यभिचारितब्राह्मणीवधे पंचदशधेनवः वृषभैकादशागा वा दक्षिणा तथा क्षत्रियावधेर्षड्वार्षिकं वैश्या-
 वधे त्रैवार्षिकं शूद्रावधे नव यथाशक्ति दक्षिणा शूद्रावधे धेनुद्वयं यथाशक्ति दक्षिणा ज्ञानतो द्वे गुण्यमिति यत्तु याज्ञवल्क्यवच-

गम
 १६

त्रैवार्षिकादिकं मनुवचनात् ज्ञानतस्तुषट् वर्षाणि राजन्यत्रीणि वर्षाणि वैश्यसार्द्धं शूद्रा इति हारीतवचनात् पट्टवर्षादिकमा-
ह शूलपाणिस्त्रिदंशगुणादिविषयमाह अत्रापि स्त्रीवृद्धानां गतषोडशवर्षीयबालानां सार्द्धं पंचवर्षा दूर्हमेकादशवर्षपण्ये तं
पादमात्रं द्रष्टव्यम् संकल्पवाक्ये यत्र दानं च गोवधप्रकरणे त्यासंगद्यदेयमिति प्रयोजकादीनां पादपादहानिर्द्रष्टव्या अन्या-
न्यधिकप्रायश्चित्तबोधकवचनानि पदस्थाभिषक्तब्राह्मणादिपूजकसगुणक्षत्रियादिवधभेदेन व्याख्येयानि कलौ तदभावा-
त् न निग्वितानि इति क्षत्रियादिवधे निर्णयः अथ प्रतिलोभजजातिवधप्रायश्चित्तं तत्र गच्छवत्कः चांद्रायणं चरत्सर्वीक्षपकृष्ट-
न्निहन्तु शूद्रोधिकारहीनोऽपि मासेनानेन शुद्ध्यति प्रतिलोभजमागधायोगवादयः क्षत्रियाणां वैश्यात्मागधः वैश्याणां वैश्यात् आगधः
गतश्च ज्ञानतः राजकादिवधेऽपि अज्ञानतो वधेऽयमकण्वरजकादिवधेऽपि ज्ञानकृते चांद्रायणमज्ञानकृतेऽयमकः तथा चांगिराः सर्वो-
त्पजानां गमने भोजने मप्रमापणेऽयमकः न विशुद्धः स्यादित्यांगिरसभाषितं अन्यजागमनेऽनेतः अकार्त्तैर्वैसकृदज्ञानतएवं इति
प्रतिलोभजातिवधप्रायश्चित्तम् अथ स्त्रीवधप्रायश्चित्तं तत्र निर्मुणब्राह्मणादिस्त्रीवधेऽप्यस्या कामतो ब्राह्मणीवधेऽपट्टवार्षि-
कं क्षत्रियावधेऽत्रैवार्षिकं वैश्यावधेऽसार्द्धवार्षिकं शूद्रावधेऽनवमासिकं अज्ञाततोर्हमिति यथाहारीतः क्षत्रियवद्ब्राह्मणाषु वैश्य-
वत् क्षत्रियांशु शूद्रवत् वैश्यांशु शूद्रांशु शूद्रार्द्धमिति तत्रायं संक्षेपः ब्राह्मणीवधेन षतिर्भवेत् क्षत्रियावधेऽपंचचत्वारिंशेऽनवः

प्रा. क.
१५

कम् इति गवेतरपश्चादिवधप्रायश्चित्तनिर्णयः अथ शत्रियादिवधप्रायश्चित्तनिर्णयः अज्ञानकृतशत्रियवधेनैवापिकमज्ञान
तत्तदशक्तौ पञ्चचत्वारिंशद्देनवो देयाः तथा वैश्यवधेमाद्वर्षिकं तदशक्तौ त्रयोविंशतिधेनवो देयाः तथा शूद्रवधेनेषामि
मं तदशक्तौ द्वादशधेनवः यथामनुःतुर्गयो ब्रह्महत्यायाः शत्रियं विहायैत्रिभवं देवः कृतं च दं गुरुपृजापृणाणां न सत्यमिदं
ग्रहः प्रवर्तने हि तानां च तत्सर्वं वृत्तमुच्यते एतच्च सर्ववर्णोत्तमवर्णकृतं शत्रियादिवधविषयं अधमवर्णकृतं तु अध
वर्णानामुक्तपृहनने गुरुदोषो गुरुतर्गज्ञेयः शत्रादीनां न संशय इति भविष्यपुराणम् एतमवर्णक्रमेणाधमानां द्वे गुण्य
सकलं देयमिति वचनमभक्ष्यभक्षणविषयमिति श्लेषाणिः भवदेवस्तु अधमानोऽस्त्विति वचनं प्रकाशनाद्वद्वध
यं विप्रेतु सकलं देयमिति ब्रह्मवधेतरसकलविषयं अज्ञानकृतजातिमात्राश्रितशत्रियवधेनैव प्राजापत्यानि गवे वैश्य
वधे प्राजापत्यचतुष्टये तादृशशूद्रवधे प्राजापत्यद्वयम् ज्ञानेन तु सर्वत्र द्वे गुण्यं यथा प्रवर्ततेः हत्वा तु शत्रियं मां हान्निभिः कृच्छ
र्यपोहति अत्र बहवचनात्कृच्छ्रं यमिहं त्रिभिर्गतिपदोपादानं कृच्छ्रं त्रयत्रिगुणं त्रिपादनार्थं वैश्यहत्यां तु संप्राप्य कथं चिद
वमोहितः कृच्छ्राति कृच्छ्रं कुरुते मनसैव शय्यातकं मोहाच्छूद्रवधे प्राप्य तत्र कृच्छ्रं समाचरेत् कृच्छ्राति कृच्छ्रायथायाज्ञवल्क्यः
कृच्छ्राति कृच्छ्रः पयसादिष्वस्नानकविंशतिः पयोत्रजनम् अत्र चतुष्टयं अत्र भवं देवः अज्ञानकृतवृत्तस्य शत्रिगादिवधे

गम
१५

यसीं दद्यात्सर्पे हत्वा द्विजोत्तमः पलान्नभारकं खंडं सीमकं चैव माषकम् काष्णायसीं अश्लीलो ह मयीं कुट्टालिको षंडं नपु
सकं तच्च मृगाभिप्रेतम् याज्ञवल्क्यः मार्जारगोधानकुलमण्डूकांश्च पतत्रिणः हत्वा अहं पिवेत्सीरं कृच्छ्रपादादिकञ्चरे-
त अत्र पतत्रिणः पूर्वोक्तातिरेकेणाभिमताः कृच्छ्रपादश्चोक्तः एतानि कृताभ्यां सुविषयानि सकृदधे संवर्तः हत्वा हं संव-
न्नाकांश्च श्वावित्कूरवबहिर्णः वानरश्येन भासौ च अहं हत्वा क्षिपेद्भिज इति अत्रेन्द्रोपवासेन सार्द्धं कार्षापणा इति अ-
ज्ञानकृते त्वहं शूद्रहत्या ब्रतमभिधा योक्तं अस्थिमतां सहस्रं तथा नस्थिमतामनष्टं अस्थिमतां कृकलासादीनां सहस्रं
स्मृददेन र्थानस्थिमतां जलौकादंशमशकादीनां शकटवहनीयराशिवधेशूद्रहत्या ब्रतं तत्र मोद्नात् शूद्रवधं प्राप्य तत्र कृ-
च्छ्रं समाचरेदिति प्रवचनविषयं तत्र कृच्छ्रं मनूक्तम् यथा तत्र कृच्छ्रं चरन् विप्रोजलक्षीरधूते जिह्वान् प्रति अहं पिवेदुष्णा-
न्तं कृत्स्नं यीममाहितः एतत्तद्वा दशाहमाभ्यं तत्रानिलयानंतं प्रक्षीरवाष्यायानं अत्र भोजनधेनुचतुष्टयदानमाह शू-
त्वपाणिः हयमिति भवदेव भट्टः अस्थिमदस्य प्राणिवधे किंचिद्वा न्यादिकं देयं अनास्थिमदस्य प्राणिवधे तु प्राणायाम-
मात्रं करणीयं तथा च मनुः किंचिद्देयं ब्राह्मणाय धान्यमस्थिमतां वधे अनास्थिमतां हिंसायां प्राणायामेन शुद्धंति अत्र ब्राह्म-
णशत्रियविदूश्च द्राणां तुल्यं प्रायश्चित्तम् शूद्रस्त्रीवाल्लहृद्दानां अर्धमिति शूलपाणिं भवदेवेन शत्रियादीनां पादहानिर्भू-

म्यगर्तकांतागदौम्रियतेतदानेत्यर्थः शंकारहितस्यानेसतिपालकेदोषाभावस्तत्रस्मृतिः सदा रमेतुविपिनेनिर्भयेहेकवर्जि
ते आगत्यवृकव्याघ्राद्यैः स्वादितैर्नास्तिदूषणंनारदः राजगृहंगृहीतोवावज्जादिभिर्हतोपिवा अथसर्पेणवादयोदृष्टावन्ति।
तोभवेत् व्याघ्रादिभिर्हतोवापिव्याधिभिर्वाप्युपद्रुतः नतत्रदोषःपालकस्यनचदोषोस्तिगोमताम्पराशरः ग्रामघातेशौचेन
वैश्वमंण्यपातनेअतिवृष्टिहतानांचप्रायश्चित्तंनविद्यते इदंचबंधनव्यतिरेकेणपालकैःप्रायश्चित्तपरिक्षण
स्वशिरसायवसमादायगोभ्योदद्यात् यदिताः प्रमुदितागृहीयुरथैनंप्रवर्तयेत्तु यवसंतृणंमनंकृतसप्राय
येयुः कर्मणीतिशेषः यदिगावस्तद्वत्तृणंनगृहीयुस्तदापुनः प्रायश्चित्तमिति इतिगोवधप्रायश्चित्तनिर्णयःअ
नवतरपशुपक्षिसर्पादिवधेप्रायश्चित्तनिर्णयः हयंहत्वावासोदानंहस्तिवधेपञ्चनीलवृषदोजम् अजंमेषगर्दभञ्चप्र
त्येकगवाहयत्वेकहायनद्वयदानम् यथायमःवासोदद्यादयंहत्वापंचनीलान्द्वयान् अजंमेषमनङ्गाहंखरंहत्वेकहाय
नंहंसादिवधेगोदानंहंसंहत्वावलाकोचतथावर्हिणमेवचवानरंश्येनभासौचप्रयच्छेद्वाह्यणायगं कव्यादांश्चमृगानहत्वा
धेनुदद्यात्स्विनीम् अक्रव्यादाञ्चत्सरीमुष्टंहत्वातु कृष्णलंकव्यादाव्याघ्रादयः मृगाः कृष्णसारादयः अक्रव्यादामहिष्कदयः क
ष्णान्तत्यरिमितमुवर्णेघृतकुंभंवरहंचतिलद्रोणंचतितिरमूशुकैकंहिहायनंवत्संक्रौञ्चंहत्वात्रिहायनं अभीकाष्णी

दशिराभंदप्रयत्नेरपिकुर्वतां द्विजानां गोहितायां यत्रायश्चित्तं न विद्यते अत्र हि जार्तानामिति पाठान्तरं गृह्यगर्भोत्तर्गर्भः
 देवद्रोण्याविहारेषु कृपेष्वायतनेषु च एषु गोषु विपन्नासु प्रायश्चित्तं न विद्यते देवद्रोणास्वयं भूलिङ्गाद्यवस्थानगर्भः विहा
 गमेषु न आयतनं सीमा अत्र कृपापतनकर्तुर्दोषाभावः न तु गोस्वामिन इति मायं संयमनार्थं तु न दुष्येद्रोधबंधयोः पंकलप्रा
 यिदाहेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते मूर्च्छितः पतितो वापि यदि दण्डाहतः पशुः उल्लिखिते स्तुयदागच्छेत्पञ्चसप्तपदानि वा ग्रासं वा
 यदि गृह्णीयात्तोयं वापि विवेक्ष्यं पूर्वव्याधिविनष्टानां प्रायश्चित्तं न विद्यते अस्म्यर्थः यदि पूर्वव्याधियुक्तानां गवां दंडाध
 भिषातेन मूर्च्छया पतनं भवति अनन्तरं गमनग्रासादौ कृते मरणं भवति तदा गमनग्रासतोयपात्रानेतरं मरणहेत्वभावे वि
 निश्चितपूर्वव्याधिविनष्टानां प्रायश्चित्तं यदि पूर्वव्याधिरहितगवप्रहारजनितव्याधिना ग्रससादिकं कृत्वा मृतं तदा प्राय
 श्चित्तमस्येव अग्निं प्रज्वाल्य तत्र स्थितस्य देवात्तदग्निना बंधरहितस्य मरणे दोषाभावमाह पराशरः कृपेखाते च धर्मो र्येग
 हदाहे च या मृता ग्रासदाहे तथा घोरे प्रायश्चित्तं न विद्यते चर्मनिर्मोचनप्रायश्चित्तापवादोऽहं गिराः अन्यत्राकननश्मभ्यां वा
 हनिर्मोचनेपि वा अंकनं त्रिगुणादिकरणं नश्मस्थिरतरचिह्नं वाहनं न चर्मनिर्मोचनं स्मृतिमागरे अंगिराः अरक्षिते तु
 कृपादौ मृतं व्याघ्रादिक्षिते व्रतादौ माचरेत्स्वामी रक्षितेनास्ति दृषणमिति रक्षित इति प्रभृत्तुमोयदि निवारयं पालनं मत्तिक

प्रा.क.
१३

गेस्वामिनो दोषमाह हारोतः दमने दामने चैव संघाते चैव योजने संभरणं स्वल्पपाशैर्वा मृते पादो न माचरेदिति प्राजापत्यस्य
वपादो न पूर्वणसंज्ञे कवाक्यत्वात् तथा मनुः घंटाभरणदोषेण गवां यत्र विपद्भवेत् चरेद्वत्तेतत्र भूषणार्थं कृतं हतं य
कृतायन्यादिव धेत्वा हयमः कान्तारं प्ययवा दुर्गे गृहदाहं वटेषु च यदितत्र विपत्तिः स्यात् दुर्गको विधीयते तेषां पादश्चाप्रात्र
नेने वत्सस्वामिन्यरक्षितं अप्राप्तिकं अप्राप्रदस्यावस्य त्रिहायनपर्यन्तमिति यावत् श्वप्राप्तिना मृते स्वामिना प्राजापत्यपादः
तस्मिन् स्थाने गोविक्तये विनिमये च चांद्रायणं यदि तेन वधः क्रियते तदा ज्ञानकृतं प्रायश्चित्तं विक्रयं गोविनिमयं कृत्वा
तस्मान्वादकं व्रतं चांद्रायणं कुर्यादधे साक्षाद् धर्माभावेदिति गोभिलवचनात् चांद्रायणपदं शिशुचोदायणपरमं पापस्य लघुत्वा
दिति तथा चतुरः प्रातरश्रायात् पिण्डानविप्रः समाहितः चतुरंगस्तमिते सूर्यशिरोध्वांद्रायणं मतमे नत्रदानं धेनुचतुष्टयं पा
पस्य लघुत्वादिति अथ पालकप्रायश्चित्ते अविभक्तपालकानामेकं न प्रायश्चित्तं करणीयं विभक्तानां पादः पादो बहुनां गवामपौ
लनवधे द्विगुणं तत्रापि बहुकर्तृके प्रत्येकं द्विगुणमिति पालकस्य द्रव्याभावे स्वामिना द्रव्यं दत्त्वा प्रायश्चित्तं कारं पितव्यं स्तेनवा
करणीयं स्तेनपालके स्वामिना कर्तव्यमिति अथ गोवधापवादः संवर्तः यत्र गोगोचिकित्सायां मृदगर्भविमोचने यत्ने क
ने विपत्तिः स्यात् प्रायश्चित्तं न विद्यते आयधं स्नेहमाहारं ददद्दो ब्राह्मणे पुत्र प्राणिनां प्राणतृप्त्यर्थं प्रायश्चित्तं न विद्यते दाहच्छे

गर्भे
१३

गवियुद्धतापि वा श्वभ्रेवपतिता कस्मात् श्वापदैर्वापि भक्षिता प्राजापत्यं चरेत्कच्छं गा स्वामी ब्रतमुत्तमं स शिखं वपनं कार्यं त्रिसं
 ध्यमवगाहनं शंखैर्वापि खुरैर्युक्तं लांगूलश्रवणादिभिः आर्द्रमेव हितच्चर्मपरिधाय स गां ब्रजेत् तासां मध्ये वसेद्वा त्रौ दिवा ताभिः
 समं ब्रजेत् ब्राह्मणस्य विशेषेण तथा राजन्यवैश्ययोः प्रायश्चित्ते ततश्चीर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभाजनम् अनडुत्सहितं मांश्च दद्याद्विप्रा
 यदक्षिणां अत्र गो स्वामी त्पुपादानादुत्सृष्टवृषवत्सतरीषु स्वत्वाभावादपालननिमित्तवधेऽत्सृष्टदोषो नास्तीति प्रतीयते अत्र
 स्मार्ताः अत्रेति कर्तव्यता सहितप्राजापत्याकरणे धेनुद्वयदानं वृषभागौश्च दक्षिणा एके च शूद्रस्वामिके तत्र विषया शूद्रस्वामि
 कस्याज्ञानात्साक्षाद्वधेयत्किञ्चिदक्षिणा कर्तव्यं विधानादपालनविधेरधिकं स्या युक्तत्वात् त्रैधं तु ल्यकच्छद्वयमित्याहुः
 अत्रेति प्रभृतिभिस्त्विदिकर्तव्यतायां विशेषो नादृतः तन्मते प्राजापत्यं तदशक्तौ धेनुरेका वृषभागौ दक्षिणेति स तच्च पा
 लकाममर्पणे तत्समर्पणे तु पालकस्यैव दोषो न तु स्वामिनः यथाह बृहस्पतिः अनागतस्वामिना आगतस्यापि रक्षितारात्रा
 वपियदान्योस्ति तदा स्वामी न दोषभाक् मनुः दिवा वक्तव्यता पाले रात्रौ स्वामिनि तद्गृहे यो गच्छेमान्यथा चेत्तु पालो वक्तव्यता मि
 यात् अस्म्यर्थः दिवा पालकहस्तन्यस्तानां गवां यो गच्छे मविषये जाते पालकस्पर्शणीयता मित्रो पुनः पालकप्रभृतिनां स्मामि
 निदोषः अन्यथा दिक्कारात्रावपि यदि पालकहस्तगता भवति तदा पालकस्यैव दोषभाग्यवति न स्वामीत्यर्थः अशक्तपालकस्यैव मर्प

प्रा.क.
१२

न्यवाचनिकम् तत्र धेनुरेका एवं मुष्कनाशकरणे पूर्वोक्तस्वामिभेदेन एक द्वादि क्रमेण प्रायश्चित्तं करणीयं प्रयोजकस्य तद्वदे।
मिति स्वयं वृषभवाहने देधेनूयोषिहोवाहने च तस्यो धेनवः एवं कपिलावाहने पि उत्सर्गेष्वं अयेत्यादिगुवास्थिभेदज।
न्यपापक्षयकामदमांधेनुरुद्रदेवतां ब्राह्मणाया हं ददे यत्र दाने तु स शिखवपनं कृत्वा पोषु पुरदिने स्थिभङ्गं जनिनयापधेनु
दानं करणीयं यथा शक्तिरक्षिणा देयांश्चादं भोज्यदानं च करणीयं अमुकस्य मतमेतदिति एवमुष्कनाशादावृहने लेख्यं सिद्धं स्य
हेदने मृत्यौ मध्यमं दण्डं मर्हतीति याज्ञवल्क्येन मृत्युलिङ्गच्छेदयोस्तु त्मत्वाभिधानात् प्रायश्चित्तमपि तथेति मध्यमो मध्यममा
ह अथाभासीति पणमाह स्त्रोदं उन्नमसाहसः तदहं मध्यमं प्रोक्तं तदहं मध्यमः स्मृतः अथ पातन निमित्त गोवध प्रायश्चित्तनि
र्णयः अविभक्तानां भ्रातृणां मध्ये सर्वा नु मत्पैकेन प्रायश्चित्ताचरणे सर्वेषां पापक्षयार्थेन प्रायश्चित्तं श्रुत्वा तदणामविभक्तानामेका
धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोऽपि भवेदेषां एव कथं गिति नारदवचनान् पश्चमहायज्ञादौ तथा दर्शनाच्च पाठोऽहो मश्चातिथि
नाम पर्यातर्पणं वलिः पतेपंचमहायज्ञाश्रयज्ञादिनामका इत्यमरः तथा भीमसेनार्जुनौ चैव तथा साद्रवतीसुतोऽष्टवन्तो भवि
ष्यति त्वयी एव निषार्थी वेति युधिष्ठिरेण प्रायश्चित्ते कृते सर्वेषां पापनाशनादिति अथ प्रायश्चित्तं तत्र पराशरः प्रीत्यानिवदनाच्
व उद्धं धनमृतापि वा शल्यागारादुपेक्षायां प्राजापत्यं विनिर्दिशेत् अपातनाद्विनश्यन्तु गोश्वरती कथंचन जलोच्चैः पृथ्व्ये

ग.प.
१२

न्यत्राप्युद्देनोत्सर्गवाक्येलेख्यमिति अथास्थिभंगदिप्रायश्चित्तनिर्णयः तत्रभवदेवमदृष्टतयमवचनं अस्थिभंगं गवां कृत्वा ला-
गृह्णन्ते दनतया पादने कर्णशङ्काणां मासाईन्तु यवान्यिवेत् स्मृतिमागरे गोभिलः कर्णलाङ्गुलयोश्च दमस्थिभङ्गे विधाय च प्रा-
जापत्य व्रतं कुर्युश्चत्वारो ब्राह्मणादयः अत्र शंखं द्रुम्यद्विजनुत्यत्वाभिमानं वैश्यतुल्यशूद्रपरं ददद्गोरमरणेषणमासोपरिकर्त-
व्यं षण्मासाभ्यन्तरे मरणोत्सृष्टं पूर्णप्रायश्चित्तकरणेनाधिकेन शूद्रभङ्गादिप्रायश्चित्तसिद्धिरिति स्मार्त्तः यथायमः शूद्रभङ्गे
स्थिभङ्गे च कटिभङ्गे न शेषः यदि जीवति षण्मासात् प्रायश्चित्तं न विद्यते अस्यार्थः षण्मासोपरिमरणेन तन्निमित्तकं प्रायश्चित्त-
नन्त्रविद्यत इति स्मृतिमागरे गोभिलः शुष्कमोषकरो विप्रो ब्रतं चान्द्रायणञ्चरेत् प्रयोजकं संकृवीत तस्यार्द्धं हविशुद्धये मु-
ष्कमोषकरो बीजकोषनाशकः हलैर्वा शकटैर्वा पिवाहयेद्यो वृषं स्वयं प्राजापत्यद्वयं कुर्याद्द्विगुणं योजिता गवां वृषभं तु समु-
त्सृष्टं कपिलां वापि कामतः योजयित्वा हले कुर्याद्ब्रतं चान्द्रायणद्वयम् तत्रायं संश्लेषः कपिलेऽसृष्टवृषयोर्वाहने तुल्यप्रायश्चित्त-
दर्शनात् कपिलावधेयप्रायश्चित्तमुक्तं उत्सृष्टवृषमवधेयत्वात् कारणीयं किं त्वयं विज्ञेयः वृषभस्योत्सृष्टत्वेन स्वत्वाभावेऽपि पूर्वस्वत्व-
मादाय व्रतं कारणीयं तस्माद्भूतपूर्वस्वत्वाश्रयीभूतयत्त्वामिकगोवधेयप्रायश्चित्तं तत्स्वाश्रिकमेव धस्यद्विगुणं प्रायश्चित्तं अस्थि-
भंगादिकरणेषणमासाभ्यन्तरे गोर्मरणे पूर्वोक्तस्वामिकभेदेन गकहायन्यादिक्रमेण प्रायश्चित्ताचरणं षण्मासोपरिमर्णं प्राजाप-

च्छमज्ञानताडने इत्याभ्यासहेकवाक्यत्वादज्ञानश्रुतेरबुद्धिपूर्वकवधविषयम् अज्ञानं च क्षीणाया मक्षीणाभ्रमः क्षौण्यज्ञाने
 तु प्रापिकं मरणं ज्ञात्वा प्रवृत्तस्य चांद्रायणपादादिकम्यथाहारीतः नासाच्छेदनदाहेषु चर्मच्छेदनबंधने अतिवाहाति दोहा
 भ्यां कच्छं चांद्रायणं चरेत् हत्वेति शेषः कच्छं ब्रतं तेन चांद्रायणव्रतमिति शूलपाणिः भवदेवस्तु यत्स्वामिकगोवधेयत्प्रायश्चित्त
 मुक्तम् न स्यैव पादादिकं बोध्यं तेन क्षीणाया अक्षीणाभ्रमे रोधादिना अज्ञानकृतस्यैव पादादिकरणीयम् क्षौण्यज्ञाने तु ज्ञानकृत
 वधस्य पादादिकमाह तन्मते पराशरहृहस्यतिवचनं अधमशूद्रस्वामिकाया गोः क्षीणाया अक्षीणाभ्रमे रोधादिना मरण
 विषयं चांद्रायणबोधकं हारीतवचनं च ज्ञानकृतवैश्यस्वामिकगोवधविषयमिति न किञ्चिदनुपपन्नमिति युक्तम् शूलपा
 णिमते तु सर्वस्वामिकवधप्रायश्चित्तमाह तद्वैषम्यं दुष्यरिह रणीयमिति यथा ज्ञानकृतशूद्रस्वामिकवधे प्राजापत्यचतुष्ट
 यम् क्षौण्याज्ञाने तु चांद्रायणमिति अत्र बंधनपदं यथा कथंचिन्निमित्तपरम् बृहस्पतिः शस्त्रादिना तु हत्वा गोमानं ब्रतमा
 चरेत् रोधादिना त्वांगिरसमापस्तंबोक्तमेव चेति हृहस्यत्युक्तस्य शस्त्रादीन्यादिपदानुष्ठितोऽंशगुडविषयाग्न्यादीनां प्रापिका
 मृत्युफलानां ग्रहणं रोधादिनेत्यत्र रोधस्य यथा कथंचिन्निमित्तमात्रस्य बंधनं अदेरिति शूलपाणिव्याख्यानात् एते च गौक्षेयम्
 नार्थबंधनरोधव्यतिरिक्तविषयं सायं यमनार्थं तु न दुष्येद्रोधबंधयोरित्यंगिरोवचनात् बंधनविशेषमाह व्यासः नृशिरिके

प्रा-क १० निलघुप्रायश्चित्तानियानितानिप्रयोजकानुग्रहकानुमंतनिमित्तिविषयाणिवोध्यानि अथपंचवधवधकर्तृत्वनिर्णयः नरा
 तरव्यापाराव्यवधानेनवधनिष्पादकः कर्त्ता योप्रवृत्तंपुरुषंवधार्थंप्रवर्तयतिचेतनादिनाप्रवृत्तंमतिमंत्रोपायेदप्रेसाह
 एतिवासप्रयोजकः एवंहन्मीतिवाक्येनुमतिदानानिवेधसमोपिमौनवर्तिचानुमंतावध्यस्पलायनादिनिरोधकोनुग्राहकः उ
 देश्यत्वेसतिहंतुर्मन्युत्यादकोनिमितीप्रयोजकादीनांव्यवहितमरणफलकानांपादपादहानिरितिशूलपाणिः अष्टमाष्टमभाग
 स्तुतिप्रतिभवदेवः अथरोधादिनिमित्तगोवधप्रायश्चित्तनिर्णयः तत्रांगिरः पादंचरेद्रोधवधेद्वौपादौबंधनेचरेत् योजनेपाद
 हीनंस्याच्चरेत्सर्वेनिपातनेरोधआहारप्रचारनिर्गमविरोधः वंधनंअथवाबंधनं अकालबंधनञ्चयोजनेहलादियोजनेअ
 तिबाहादिनेतिशेषः निपातनेदण्डनिपातनेदण्डेत्रिहस्तप्रमाणोग्राह्यः अंगुष्ठमात्रः स्थौल्येनबाहुमाश्रयः प्रमाणतः सार्द्रश्चस
 पलाशश्चदण्डइत्यभिधीयतेअस्मादूर्ध्वप्रहारेणयदिगांविनिपातयेत् द्विगुणंतुभवेत्तत्रप्रायश्चित्तमितिस्थितिर्नित्यंगिरोवच
 नात् सपलाशःपवित्रःनिपातनेकूपावद्यदिनिपातनइतिभवदेवः वस्तुतोनिपातनपदमुभयपरम् अन्यथैकग्रहणेनिपा
 तस्यप्रायश्चित्तिजनकभयप्रदर्शकस्यानध्यवसायापत्तेरितिपादादिकंतुप्राजापत्यस्यैवयथापराशरः रोधंतेनुचरेत्यादंबंध
 नेचार्द्धमेवचयोजनेपादहीनंस्यात्प्राजापत्यनिपातनेवहस्यतिः पादंचरेद्रोधवधेकृच्छार्थंबंधघातने अतिबाहेचपादोनंरु

राम
 १०

त्येकेन करणीयं अथा ब्राह्मणस्वामिकैकहायनीवधे प्रत्येकं सपादचतस्रो धेनवः द्विहायनीवधे प्रत्येकं सार्द्धं शौ धेनवः त्रिहा-
यनीवधे प्रत्येकं पादोनत्रयोदश धेनवः चतुर्हायनीवधे प्रत्येकं सप्तदश धेनवः एवं क्षत्रियस्वामिकैकहायन्यादिवधे क्रमेण प्र-
त्येकं त्रिषष्टिदश धेनवः एवं वैश्यस्वामिकैकहायन्यादिवधे क्रमेण प्रत्येकं द्विचतुः षडशौ धेनवः शूद्रस्वामिकवधे प्रत्येक-
मेकद्वित्रिचतुर्धेनवः अधमशूद्रस्वामिकवधे तु प्रत्येकं मर्द्धकसार्द्धद्वि धेनवः क्रमेण एवं द्वाभ्यामेकां द्वेत्वा अन्याहनने च
प्रायश्चित्तावृत्तिरिति अथवा च निकदक्षिणानिर्णयः तत्र ज्ञानतो ब्राह्मणसंबन्धि गोवधे त्रैमासिक प्रायश्चित्ते वृषभैकादश
गावो दक्षिणा देयाः अज्ञानतोर्द्धव्रते धेनुरेकेति ज्ञानतो वैश्यस्वामिक गोवधव्रतेर्द्धेनू अज्ञानतोर्द्धव्रते धेनुरेका अन्यत्र च
चनभावात् यथा शक्त्या इति भवदेवस्तु क्षत्रियसंबन्धि चतुर्हायनी कपुङ्गावधे वृषभोदक्षिणा स्त्री गोवधे मृतवत्सा गोर्द्ध-
क्षिणा देया इत्याह यत्र यादक्षिणोक्ता तत्र प्रायश्चित्तद्विगुणवचने तु द्विगुणा साकार्या द्विगुणे तु व्रते चीर्णे द्विगुणा दक्षिणा
भवेदिति पूर्वोक्तवचनात् यत्तु वैश्यं हत्वा त्रैवार्षिकं चरेत् वृषभैकादशा गाश्च दद्यादित्यभिधाय गाश्च वैश्यवदिति गोवधे य-
त्रैवार्षिकं प्रायश्चित्तं गौतमेनोक्तम् तदग्निहोत्रिणो वेदपारगस्य होमधेनोः कपिलायागर्मिण्याश्च पुण्ये देशे काले बुद्धिपूर्वकव-
धे बोध्यं समद्विगुणसाहस्रप्रमाणलक्षं च यथाक्रमं दानं फलविशेषः स्याद्विंशत्यां तद्वद्वहीति दशवचनात् एवं मुन्यंतरोक्ता

प्रा. क.
५

नतो ब्राह्मणस्वामिक उत्पन्नमात्रगर्भवधे सपादैकविंशतिधेनवः गात्रावयवसंपन्नगर्भवधे सार्द्धपंचविंशतिधेनवः
सर्वगात्रसंपन्नचैतन्यहीनगर्भवधे षडोनत्रिंशद्देनवः चैतन्ययुक्तगर्भवधे चतुस्त्रिंशद्देनवः क्रमेणैवं ऋत्रियस्वामिकवधे
पञ्चदशाष्टादशैकविंशतिचतुर्विंशतिधेनवः क्रमेणैवं वैश्यस्वामिकवधे दशद्वादशचतुर्दशषोडशधेनवः एवं शूद्रस्वा
मिकवधे पंचषट्सप्ताष्टौधेनवः कैवर्तोऽथ अधमशूद्रस्वामिकवधे सार्द्धधेनुरिदं तु ज्ञानतः सार्द्धतिस्त्रोधेनवः चतस्रोधेनवः
इदं ज्ञानतः अज्ञानतः सर्वत्रार्द्धमिति अत्यंतस्त्रिंशः ज्ञातोन्मत्ताः त्वं तव्याधिपीडितांधवाला तमोरूढानां हनने पादप्रायश्चि
त्तमिति भवदेवः यथा ब्राह्मणस्वामिकगोवधे सपादचतस्रोधेनवः ऋत्रियस्वामिकवधे तिस्रोधेनवः वैश्यस्वामिकवधे
द्वेधेनू शूद्रस्वामिकवधे धेनुरेका अधमशूद्रस्वामिकवधे र्द्धधेनुरिति इदं तु ज्ञानतः अज्ञानतो र्द्धमिति ब्राह्मणस्वामिकग
र्भपातने यदि गो जीवति गर्भमात्रपाते भवति तदा ज्ञानत उत्पन्नमात्रगर्भपातने सपादचतस्रोधेनवः अवयवनिष्पन्न
गर्भपातने सार्द्धौधेनवः सर्वगात्रनिष्पन्नचैतन्यरहितगर्भपाते पादोनत्रयोदशधेनवः चैतन्ययुक्तगर्भपाते सप्तदशधेन
वः ऋत्रियस्वामिकवधे तिस्रः षट्पदवद्वादशधेनवः वैश्यस्वामिके तु द्वेचतस्रः षडष्टौधेनवः शूद्रस्वामिके तु एकद्वित्रिचतु
र्धेनवः अधमशूद्रस्वामिके तु भर्द्धैकसार्द्धधेनवः अज्ञानतः सर्वत्रार्द्धमित्याहुः एवं द्वाभ्यामेकहनने यद्धेयत्प्रायश्चित्तं तत्प्रा

गम
५

द्वादशधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामर्द्धमिति ज्ञानकृतवैश्यस्वामिकैकहायनीवधेद्विधेनवः द्विहायनीवधेचतस्रोधेनवः
त्रिहायनीवधेषट्धेनवः चतुर्हायनीवधेः शौधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामिति ज्ञानतः शूद्रस्वामिकैकहायनीवधेधेनुरे
काद्विहायनीवधेद्विधेनूत्रिहायनीवधेप्राजापत्यः पादः द्विहायनीवधेद्विपादः त्रिहायनीवधेत्रिपादः चतुर्हायनीवधेप्रा
जापत्यम् एतदज्ञानतः ज्ञानतोद्देगुण्यैबोध्यम् चतुर्हायनीवधेयादृशंप्रायश्चित्तं ज्ञानतो ज्ञानतोक्तमिति वृद्धातिक्ता
शान्तिरोगिणीचेत्तदर्धम् अथबुद्धिपूर्वकैकप्रयत्नतः जनितवन्देकहायन्यादिगोवधप्रायश्चित्तं तत्र ब्राह्मणस्वामिकवन्दे
कहायनीवधेसार्द्धशौधेनवः द्विहायनीवधेसप्तदशधेनवः त्रिहायनीवधेसार्द्धपञ्चविंशतिधेनवः चतुर्हायनीवधेचतु
स्त्रिंशत् अज्ञानतोर्द्धसत्रियस्वामिकविषयेक्रमेण षट्द्वादशाष्टदशचतुर्विंशतितमः वैश्यस्यामिकेचतुरष्टद्वादशषो
डशः शूद्रस्वामिकेद्विंशतुः षडशौ अधमशूद्रकैवर्त्तदिस्वामिके एकद्वित्रिचतस्रः अज्ञानतोर्द्धमूहनीयमिति तथाबहुक
र्त्तकैकहायन्यादिवधेपादः पादः प्रतिपुरुषेण कर्त्तव्यः अज्ञानतोर्द्धमूहनीयं क्रमकृते तु व्यापारे मे दानं त्रानङ्गीकाराच्च प्रा
यश्चित्तावृत्तिरिति गर्भिणीकपिलाहोग्नी होमधेनुवधेद्देगुण्यप्रायश्चित्तस्य यथा ज्ञानो ब्राह्मणस्वामिकगर्भिण्यादिव
धेचतुस्त्रिंशद्धेनवः क्षत्रियस्वेचतुर्विंशतिर्वैश्यस्वेषोडशशूद्रस्वे शौ अधमशूद्रस्वे चतस्रोधेनवः अज्ञानतोर्द्धस्मार्त्ता

प्रा-क
८

कृतिभूतयोरित्यर्थः बहुभिरेकस्यागोहननेयत्रयद्विहितं व्रतं तत्र तस्यैव पादं प्रत्येकं करणीयं यथा संवर्तः एका चेद्बहुभिः का-
पिदैवाद्यापादिता भवेत् पादं पादञ्च हत्यायाश्चरेयुस्ते पृथक् पृथक् अत्रैका चेदित्युपलक्षणम् द्वयोर्वहूनां चहनने प्रतिपुरु-
षपादद्वयादिकं इदं मज्जानतः कामतश्चैद्दहनामपि प्रत्येकं कृत्स्नदोषः संपूर्णं प्रायश्चित्तं एकं घ्नतां बहूनां च यथोक्तद्विगुणो-
द्गम इति प्रत्येकं द्वैगुण्यदर्शनात् पशुवत्प्रायश्चित्तानि भवन्तीति न्यायात् प्रायश्चित्तं करणीयमिति मित्याशयास्मात्तौ सुएकाधिकाना-
मेकप्रेयन्नेन बहुभिर्वधे व्यापन्नानां बहूनामिति पूर्वोक्तवचनादेकैकपुरुषस्य द्विपादं कृत्वा प्रायश्चित्तं प्रयत्नभेदे तु गोघ्नवदि-
त्यनेन तंत्रतायाश्च भावान् प्रतिपुरुषं पादद्वयावृत्तिरित्याहुः दैवादिति विशेषणादकामकृते इदं कामकृते द्वैगुण्यमिति बहु-
भिरित्युपादानात् द्वाभ्यां हनने तु संपूर्णं प्रायश्चित्तमिति स्मार्ताः अत्यंतपीडितमरणावस्थापन्नोन्मत्तादिगोवधेयथोक्तप्रायश्चि-
तपादेमनुवचनमाह भवदेवः क्लृप्तमनुन्मत्तं प्रमत्तं व्याधिपीडितम् अंधबालं तमोरुद्धं हत्वा पादं सप्तचरैदिति अथैकहा-
यन्यादिक्रमेण संक्षेपतः प्रायश्चित्तधेयनिर्णयः अत्र ज्ञानरुतब्राह्मणस्वामिक एकहायनीवधेः सपादचतस्रो धेनवः द्विहाय-
नीवधेः च सार्धाष्टधेनवः त्रिहायनीवधेः त्रिहायनीवधेः चतुर्हायनीवधेः सप्तदशधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामर्द्धमि-
ति ज्ञानतः क्षत्रियस्वामिकैकहायनीवधेः तिस्रो धेनवः द्विहायनीवधेः षट्धेनवः त्रिहायनीवधेनवधेनवः चतुर्हायनीवधे-

गम
८

मेण एकद्वित्रिपादसंपूर्णप्रायश्चित्तमुक्तं स्मार्तैः तदनुमोदितमिति अतिवृद्धादिवधेर्द्वैप्रायश्चित्तमाह वृहस्पतिः अतिवृ
 द्धमतिकृशमतिबालाचरोगिणीं हत्वा पूर्वविधानेन चरेद्द्वैव्रतं द्विजः पूर्वविधानेन मन्वायुक्तत्रैमासिकादिना अतिवृद्धा
 तृणच्छेदनासमर्था अतिकृशा दोहनवाहनायोग्या अतिबालादिवर्धया यथा द्विगः वर्षमात्रानुबालस्यादतिबालादिव
 र्विका भतः परंतु सागोः स्यात्तरुणीदंतजन्मनि अतएव वक्ष्यते द्विपादमुद्दिहायने एतेन संपूर्णव्रतमुक्तं तत्पुष्टिनारुण्यादियुक्तायां
 गविवोद्व्यम् अथैकहायन्यादिवधे प्रायश्चित्तमाह वृहस्पतिः एकवर्षगविहते कृच्छ्रपादो विधीयते अबुद्धिपूर्वपुंसः स्याद्विपा
 दमुद्दिहायने त्रिहायने त्रिपादः स्यात्प्राजापत्यमतः परम् अतः परंचतुर्थहायनादावित्यर्थः इदमपि प्रायश्चित्तं लाघवेनावुद्धि
 पूर्वकाधमशुद्धस्वामिकगोवधविषयमिति शूलपाणिः तेन यन्त्वामिकगोवधेयप्रायश्चित्तं ज्ञानकृतेऽज्ञानकृते वा तस्यैव पादा
 दिकमूहनीयमिति स्मार्तैः न स्पष्टीकृतं एकप्रयत्ननियन्नेव हनागवां वधे गुर्वेकपापजनकत्वात् प्रायश्चित्तद्वैगुण्यं न तत्र तत्र
 तापापभेदाभावादिनियथासंवर्तः व्यापन्नानां बहूनां च वधने रोधने पिवाभिषड्मिथ्योपचारे च दिगुणंगोव्रतंचरेत् बहूनामे
 कानामिति स्मार्ताः अपिशब्दाद्बृहदादिपरिग्रहः क्रमकृते तु प्रयत्नभेदात्प्रायश्चित्तावृत्तिः स्यादेव यथोपपातकानुवृत्तौ यमः
 गोघ्नवद्विहितः कस्यश्चाद्वायणमथापि वा अभ्यासे तु तयोर्भूयस्ततः शुद्धिमवाप्नुयात् तयोर्गोवधतदन्योपपातकयोः प्रकृतिरिति

प्रा.क.
९

त्येनक्रियेरन् तेनगौर्विकल्पकत्वेनहिरण्या दिक्मुक्तंनतुगोमृत्येनेत्याहुः यत्रदानेन्विदंलेख्यं पूर्वदिनेसशिखवपमं कृत्वाष्ट-
तंभाश्यउपोष्यपरदिनेस्नानादिकंविधाय ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणस्वामिकगेज्ञानकृतसाक्षाद्वधजनितपापक्षयकामस्त्रेमा-
स्रिकव्रतानुकल्पसप्तदशप्राजापत्यानुकल्पसप्तदशधेनुमृत्यलभ्यकांचनमग्निदैवतंब्राह्मणायाहंददे इत्यनेनोत्सृज्यदद्या-
त्ततः ॥ १ ॥ दानायवृषभैकादशगास्तन्मृत्यंवादत्वाच्छिद्रावधारणंकुर्यात् प्रायश्चित्तानंतरंपार्वणविधिनाश्राहंकर्तव्यंभैक्ष्य-
दानंवाकर्तव्यम् अमुकस्यमतमेतदित्यत्स्वामिकेगोवधेयस्यायश्चित्तंतत्स्वामिकगर्भिण्यादिवधेद्विगुणंप्रायश्चित्तमाहृ-
हस्यतिः गर्भिणींकपिलांदोग्ध्रींहोमधेनुंचसुव्रतांदण्डादिनापातयित्वाद्विगुणंगोव्रतंचरेत् दोग्ध्रींवहुक्षीरांगर्भिणीमात्रव-
धेप्रायश्चित्तद्वैगुण्यमितिशूलपाणिभट्टदेवसंमतंस्मार्तान्मुसचेतनगर्भयुक्तायावधेसंपूर्णप्रायश्चित्तद्वैगुण्यं अन्यऋ-
त्यन्नादिभेदेनपादपादद्वयपादत्रययुक्तसंपूर्णप्रायश्चित्तंयथावृद्धमनुः गवान्निपातनेचैवगर्भनाशोभवैधदा एकैकंतु-
चरेत्कृच्छ्रंयथापूर्वयथापरम् कृच्छ्रपतंगसंपूर्णव्रतपदंतदेवपुनर्विशदयतिपादमुत्पन्नमात्रितुहोपादौगात्रसंमितेपादौ-
नंकृच्छ्रमाचष्टेहत्वागर्भसंचेतनम् अंसंभ्रम्यद्भ्रसंपूर्णगर्भेचेतः समन्विते द्विगुणंगोव्रतंकुर्यात्प्रायश्चित्तंविशुद्धयदत्या-
हुः भवदेवस्तुहत्वागर्भमचेतनमित्यंतंयद्विवायदितिलगुडादिद्यातेनगौर्जीवतिगर्भमात्रपातोभवतितदोत्पन्नगर्भादिक-

गम
२.

निचतस्त्रो धेनवः तन्मूल्यानि द्वादशकार्षापणावात्रयः कल्याणतज्ज्ञानकृते भक्षानकृते प्राजापत्यद्वयं अत्र सामान्यतः स्मृत्वा दीना
 मर्द्धप्राप्तौ यज्ञोवधे पुनरुपादाने तद्वात्सल्येण क्षत्रियविशानुत्यं प्रायश्चित्तं शूद्रवानकस्त्री वृद्धानामर्द्धज्ञापनार्थमिति श्रुतपाणिः ए
 कस्योभयादिधर्मवत्वे पाद इति भवदेवेन तु विप्रेतुमकलं देया पादो न क्षत्रिये मतं वैश्येर्द्ध पादशेषं तु शूद्रजातिषु कल्प्यत इति वृ
 हस्पतिविष्णुवचनाज्ञोवधे पादहानिरुक्तो गोघ्न इति यस्य व्यापारानंतरं कारणांतरमनपेक्ष्य कालांतरे वागवां प्राणवियोगे भ
 वतिसोपि साक्षाद्गोघ्नः ज्ञानकृतत्वं गां हन्तीति कामनया हननमज्ञानकृते च तत्तदर्द्धमिति प्रायश्चित्तानंतरं पार्वणविधिना श्रा
 द्धं कर्तव्यमक्रियते श्राद्धमेतत्तु ब्राह्मणानां च भोजनम् शुद्ध्यर्थमिति तत्प्रोक्तं वै न ते यमनीषिभिरिति भविष्यपुराणात् व्रतं गोस्वा
 मिने मृत्युं प्रतिरूपं वा दत्वा करणीयम् आदौ गोपतये दद्याद्गोमृत्युं साधुकल्पितम् यथोत्पन्नेन तस्यास्तु चर्मणा च चविग्रह इति
 ब्रह्मपुराणात् प्रमापणे प्राणभृतां प्रतिरूपं प्रदापयेत् तस्यानुरूपं मृत्युं वा दद्यादित्यब्रवीन्मनुरिति पाराशरीयात् उत्सर्गस्तु ॐ
 अथैत्यादि ब्राह्मणस्वामिकगोज्ञानकृतमाक्षादधर्जनितपापक्षयकामो मनुक्तत्रै सामिकव्रतानुकल्पसप्तदशप्राजापत्यानु
 कल्पसप्तदशधेनुमृत्युलभ्यकोचनमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणायाह ददे मृत्युकांचनपदप्रयोग इति श्रुतपाणिः ॥
 स्मार्त्तास्तु यत्र यद्व्यतत्र तन्नामोत्तिष्ठस्य देयम् हिरण्यं गोर्वासाः श्वोभूमिस्तिनाष्टमन्नमिति देयानि एतान्येवानां देशे ब्रि

प्रा-क-
६

सेतुसविप्रान्भोजयेत्तद्दिनः भुक्तवत्सुतुविप्रेषुगोप्रदद्याद्विचक्षणं गवामभावेदातव्यंतन्मृत्युं तु न संशयः अथ स्रत्रियस्वामिकायः गो-
क्षाने कृतसाक्षादधेतु देवलः षण्मासान् चर्मणा परिवृतो गोग्रासाहारे गोव्रतोपवासी गोभिरेव संचरन् प्रमुच्यते गोग्रासाहारे गो-
ग्रासहर्ता तेनात्र षण्मासिकं ब्रतं द्वादशप्राजापत्यानि द्वादशधेनवस्तन्मृत्यानि षट्त्रिंशत्कार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणाय
थाप्यं क्रिदेयेति श्रुलपाणिः भवदेवेन तु वृषहंता वृषभं स्त्री गवीहंता गर्भपतनशीलाङ्गादक्षिणान् दद्यात् वृषभाबौहतौ दद्यात्तामिति
कर्तव्येति द्देशादित्युक्तमिति वस्तुतस्तु यद्यप्यत्र दक्षिणान् श्रूयते तथापि ब्राह्मणस्वामिकव्रतात्तच्च धेनुहीनत्वाद्द्वषभशून्यादश
गवः प्रतीयन्ते अन्यथा ज्ञानकृतवैश्यसंबन्धिगोवधेनोर्दक्षिणायान्नवल्केनोक्ता अत्र न किंचिदिति विषमशिष्टत्वापत्तेः एतज्ज्ञा-
नकृते अज्ञानकृते तद्वैश्यसंबन्धिगोवधेतु याज्ञवल्क्यः पंचगव्यं पिबेद्गोघ्नो माममासीत् संयतः गोस्रवसं ह्येनुगामी गोप्रदानेन
शुद्ध्यतीति गोमतीं च जपेन्नित्यमिति शातादपेनाधिकमुक्तम् अत्र मासव्रतं चत्वारि प्राजापत्यानि च तस्त्रोधेनवस्तन्मृत्यानि द्वाद-
शकार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणायान्नरूपा गौरिति श्रुलपाणिः एतदज्ञानकृते ज्ञानकृते तु तद्वैगुण्यमिति पंचगव्यं यथा गोश-
कनद्विगुणं मूत्रं घृतं दद्याच्चतुर्गुणं क्षीरमष्टगुणं प्रोक्तं पञ्चगव्ये तथा दधिनयाष्टगुणम् शूद्रस्यामिकगोवधे विश्वामित्रः कृच्छ्रास्तु-
चतुरः कुर्याद्गोवधे बुद्धिपूर्वके अमत्या तु दयं कुर्यात्तद्वै बालवृद्धयोः स्त्रीशूद्रयोरेव मेतदधे चैव न संशयः अत्र चत्वारि प्राजापत्या-

राम
६

प्रकीर्तितः गतव्यहसाध्यसाहोपवास्तुत्यत्वेनात्र द्वादशपणादिति अथ ब्राह्मणस्वामिकचतुर्हीयन्यादिकज्ञानकृतमाक्षाहो
 वधे ब्रतमाहमनुः उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासंयवान्निर्बेत कृतवापो वसेन्नोष्ठे चर्मणा तेन संवृतः चतुर्थकालमश्रीयादक्षारत्नवणं म
 तं गोमूत्रेण चरेत्स्नानं द्वा मासौ नियतंन्द्रियः दिवानुगच्छेत्तागास्तुतिष्ठन् दूर्ध्वरजः पिबेत् शुश्रूषित्वानमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं वसेत् ति
 ष्ठंतीष्वनुतिष्ठेत्तु ब्रजं तीष्वप्यनु ब्रजेत् आसीना सुतथा सीनो नियतो वीतमत्सरः आनुरामभिः शम्भावाचौरव्याघ्रादिभिर्भयैः पतितां पंक्
 तप्रां वा सर्वप्राणैर्विमोचयेत् उष्णवर्षतिशीते वा मारुते वा तिवाभृशन् न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वानुशक्तिः आत्मनो यदि वा न्येषां गृहे
 क्षेत्रे स्ननेपि वा भक्षयन् नान्न कथयेत्पिबंतं चैव वत्सकम् अनेन विधिना यस्तु गोघ्नो गामनुगच्छति स गौहत्याकृतं पापं त्रिभिर्मसैर्व्यपो
 हति दृष्टं भैकादशागास्तु दद्यात्सुचरितव्रतः अविद्यमाने सर्वस्वं ब्रह्मणेभ्यो निवेदयेत् अत्र गोमूत्रेण यवा गृह्यतमिति गौतमसूत्रात्
 गोमूत्रेण मासयावकपानेन प्राजापत्यं द्यमासद्वयमू चतुर्थकलभोजनेन त्रिंशतोपवासैः कृच्छ्रदशकं त्रिंशतानक्षाशनैः कृच्छ्र
 पंचकं संकल्पमिति त्वासप्तदशप्राजापत्यानि भवंति इत्युक्तं शतपाण्यादिभिः भवदेव भट्टसुहृदशप्राजापत्यान्याहं तेनात्र त्रैमासिक
 व्रतं सप्तदशप्राजापत्यानि सप्तदशधेनवः तन्मूलान्येकपंचाशकार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणा च दृषभैकादशागा च स्तन्मू
 ल्यानि पंचदशकार्षापणावा देया इति अज्ञानाकृते तदर्थे सार्द्धं गमिकव्रतादिकं गौरेकादक्षिणा देया इति यथा संवर्तः पूर्णतुमा

प्रा-क
५

कदेवशर्मापक्षेवधजन्यपापशयकामोनक्तव्रतमहंकरिष्ये रूप्यमाषकदाने तु द्दं रूप्यमाषकं चेद्रदैवतं यथा नाम गोश
यत्राक्षणायाहं दं मृत्युदाने तु द्दं रूप्यमाषकं मृत्युविष्णुदैवतमित्यादिदाने तु द्रव्यब्राह्मणं चादौ संपूज्य द्रव्यमात्रभ्यसंप्रो
ष्युदानं भर्चितमर्चिताय दद्यात् यथोक्तं दक्षिणां यथाशक्ति दक्षिणां वा दद्यादिति हा गीत सूत्र दद्यात् प्राजापत्यव्रतमाहम
नु द्दं प्रातस्त्रहं सायं च ह्रमद्यादयाचितं ग्रहं परं चानाश्रीयात्प्राजापत्यं समाचरन् सायं द्वाविंशतिर्ग्रीसाः प्रातः षड्विंश
जिह्वया अयाचितं चतुर्विंशः परं चानाशनं स्मृतं कुक्कुटाण्डप्रमाणं तु यावद्वा प्रविशेन्मुखम् एतद्भासं विजानीयाच्छुद्ध्यर्थे
कायशोधनम् प्राजापत्यव्रते षडुपवाससंपयस्विनीधेनुदानसमानं च वाचिकम् तथा मत्यादीनभिधाय मनुः भुक्त्वा वा
न्यतमस्यान्नममत्याक्षपणं ग्रहं मत्याभुक्त्वा चरेत्कृच्छ्रे तोविण्मूत्रमेव चेत्पत्रषडुपवासे वक्तव्ये प्राजापत्यविधानादिति ध्रु
नुदानं च समानं च षडुपवासं कार्षापणत्रयं संकल्पनादिति पादो नैकृच्छ्रमाह शंखः द्वाहं प्रातर्ग्रहं सायं द्वाहमद्यादयाचितं
ग्रहं परं चोपवासं पादो न व्रतमाचरन् अत्र साहोपवासचतुष्टयं संकल्पनेन चतुःपणाधिककार्षापणद्वयं कृच्छ्रादं व्रतमा
होपस्तं वः सायं प्रातस्तथैवेकं दिनद्वयमयाचितं दिनद्वयं च नाश्रीयात्कृच्छ्रादं मभिधीयते एतद्दिने षडुसाध्यमुपवासत्रय
संकल्पनेन सार्द्धं कार्षापणं तुल्यमिति पादकृच्छ्रमाह याज्ञवल्क्यः एकभुक्तेन तथैवायाचितं न चोपवासेन चैकेन पादकृच्छ्रः

णव्रतमाह्वारितः केशानाधारणार्थं तु द्विगुणं व्रतमाचरेत् द्विगुणे च व्रते चीर्णे द्विगुणादक्षिणा भवेत् वपनं च द्वादशा-
ध्वं व्रते कार्यम् द्वादशाहे संपूर्णं वपनमिति पैठीनसिः न्यूने त्वाह संवर्तः नखानां छेदनं पादे द्विपादेश्मश्रुणः स्मृतं त्रिपादगु-
स्वावर्जं सशिखं चततः परम् वपनादिकंधेनुदानादावपितुल्यन्यायादिति ज्ञेयम् सशिखवपने तु सदा बद्धशिखेन चेत्यस्य
गायत्र्या तु शिखां बध्वा नैर्ऋत्या ब्रह्मरंभ्रतः जुटिकां च ततो बध्वा ततेः कर्म समाचरेत् इति ब्रह्मपुराणस्य च बाधो न दोषाय
नैमिजिकेन नित्यबाधस्य फलचमसादौ संगृहीतत्वादिति अष्टमो चतुर्दशीभिन्नकाले प्रायश्चित्तमाह व्यवहारचिंतामणौ व्या-
सः नाष्टम्यां चतुर्दश्यां प्रायश्चित्तपरीक्षणम् इति चतुर्दश्यां संकल्प्यामावास्यायां कार्यमिति शिष्टाचारः अथ व्रतनिर्णयः
दिग्वद्विलंघ्यरात्रेः सार्द्धं प्रहराभ्यंतरे परिमितभोजनरूपं नक्तव्रतं तदशक्तौ रूप्यमाषकं दातव्यं पक्षिवधेन तं रूप्यमाषकं वा
दध्नादिति हारितस्तत्रात् रूप्यमाषकं च रक्तिकाद्वयमाह मनुः दैर्घ्यात् न लेसमधृते विज्ञेयो रूप्यमाषकः तदभावे तन्मूल्यं दा-
तव्यं धेनोरभावे दातव्यं नुत्यं मूल्यं न संशयः इत्येकत्र दृष्टत्वादप्यत्रापि तथा कल्प्यते उपवासव्रतं नक्तत्रयेण समं दिवा भोज-
नरहितस्य रात्रिषु पणोक्तैश्चैगुण्यात् तदशक्तौ रूप्यमाषकं त्रयं तन्मूल्यं वा अष्टौ पणा देयाः अन्यत्कृष्टं रजतत्रिमाषकं स्पष्ट-
पाष्टकलभ्यत्वा देवं द्वितीयोपवासदौ तथा बोध्यं विशेषाश्रवणादिति शूलपाणिः वाक्यं तु ॐ अद्येत्यादि अमुकगौ

श. क.
४

णिकागावोदृषभः षट्पुराणकइतिवचनात् प्रसिद्धवचनानुसारेण व्यवस्था श्रेयसीति प्रतीमः अथ प्रायश्चित्तपूर्वकं कृत्यं शं
स्वलिखितौ वाप्यकेशनखान्यूर्वे घृतं प्राश्य बहिर्निशि प्रत्येकं नियतं कालमात्मनो व्रतमादिशेत् चहिर्नगह्ये प्रत्येकं नियतं काल
दिने व्रतकालसंख्याः संकल्पवाक्ये उल्लेखनीया इत्यर्थः निशि निशामुखे व्रतं निशामुखे ग्राह्यं बहिस्तारकदर्शनादितिलघुहा
सिद्धं कवाक्यत्वात् तेन प्रायश्चित्तपूर्वदिने केशादीनि वापयित्वा घृतं प्राश्य प्रदोषे संकल्पः कार्यः मुण्डनं च महापातकगोवधाया
तिरिक्ते विहृदि प्रनृपस्त्रीणां नास्ति विहृदि प्रनृपस्त्रीणां नेष्यवे केशवापनम् ऋते महापातकिनो गोहंतुश्चावकीर्णिनः इति मि
ताक्षरीयात् स्त्रीणां मुण्डने विशेषमाह पराशरः वपनं नैव नारीणां नानुब्रज्या जपादिकम् न गोश्लेथयनं कार्यं न च दध्युगं वा जि
नं सर्वान् केशान् समुद्रयच्छेदयेदंगुलिद्वयं सर्वं वै बहिर्नारीणां शिरसे मुण्डनं स्मृतम् सर्वत्र प्रागुक्तं महापातकादिपरम् अत्र
नारीपदं विधवापरम् सधवाया अंगुलिद्वयच्छेदने हि मुण्डननिषेधमाह पारिजातधृतवचनम् सधवानां तु नारीणामनंका
गुणमवेदा केशसंवरणं प्रोक्तं प्रायश्चित्ते हि ज्ञातम् अत्र विधवाया वपनं सधवाया अंगुलिद्वयच्छेदने यत्केन चिदुक्तम् तत्पराशरी
यद्विस्तीर्णवचनशेषाद्गोनवलोकनेनेति हेयं अबुद्धा हेयमित्युक्तम् यासां केशधारणे विधानं तासां मेवांगुलिद्वयच्छेदनं उभयोर्मु
ण्डनापवादत्वात् पूर्ववचनीयनारीपदं सधवापरमिति बोध्यं विधवायाः केशधारणे विधानाभावात् केशधारणं छायां हि

राम
३

शुद्धस्य मृगपानस्थाने ब्राह्मणा गमनं तस्य मृगपानं न्यतित्याभावात् स्नेहवाद्यगमिकाशीतिरक्तिका मितहेमः गुर्वङ्गः
वैवर्णेन मवर्णीया विमाता नवधा संमर्गमाह वृद्धपतिः एकशय्यासनं पंक्तिर्पोण्डं प्रवृत्तं मिश्रणम् याजनाध्ययनं योनिः
सहभोजनं नवधा संकरं प्रोक्तो न कर्तव्यो धर्मः सहभोजनं याजनं योनिः संवत्सरायाः स्वाध्यायं सहभोजनम् कृत्वा सद्यः पतं त्येते प
तिते न न संशयः याजनं श्रौतयाजनं महभोजनं मेकं प्रोक्तं याजनं तथा आलापाद्वात्रस्यर्गोत्वाध्यायात् सहभोजनात् सहशय्याम
नात्यानात्यापं संक्रमते नृणाम् सहभोजनं मेकं पंक्तिर्भोजनपानस्य आलापादेस्तु संवत्सरेण पातकित्वं संपादकत्वं संवत्सरेण पत
ति पतितेन सहाचरन्निति विष्णुवचनात् लघुसंमर्गश्च अतिपातकमाह विष्णुः मातृगमनं दुहितृगमनं स्नुषागमनमित्यतिपातका
नि स्नुषा पुत्रवधूः अथ धेनुमृत्युनिर्णयः तत्र संवत्सरे प्राजापत्यव्रताशक्तौ धेनुं दद्यात् यस्मिन् धेनो रभावदातव्यं तुल्यं मृत्युचसं
शयः अत्रोत्तममध्यमाधमभेदेन मृत्युमाह षड्विंशमते धेनुः पंचभिर्गव्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका कार्षापणैकमृत्या हि ददिदा
णां प्रकीर्तिता कार्षापणः षोडशपणाः कात्यायनः द्वात्रिंशत्पणिका गावो वत्सः पौराणिको मजः धेनुमृत्यु कार्षापणत्रयं स वत्सा
गोर्धेनुरित्यर्थः गोमृत्यु कार्षापणं कात्यायनः अधिकारे स्मृतिः गोः षोडशपणात् त्रैमानवाः संति निर्धेनाः हिर्हंतौ वृषभमृत्यु पंच
कार्षापणा इति शलपाणि लिखितं न किंतु धेनुसंकलने पठंतीति कृत्वा लिखितवचनं तत्र षट्कार्षापणा इति यथा दृश्यं

या-क-
 3. स्थापितं फलमृत्तादिभ्यर्धमन्यापचयेवैकल्यविष्णुः यदेतन्तत्प्रकीर्णम् अथोपपातकमाहमनुः गोवधोयास्यस्यज्यपा
 रदार्श्यात्मविक्रयाः पितृमातृगुरुत्यागः स्वाध्यायाग्नौः सुतस्यचापरिवित्तितानुजेनैवपरिवेदनमेवचतयोर्दानेचकन्याया
 रेवचयाजननम् कन्यायादूषणंचैववार्दुपित्वं व्रतच्युतिः तडागारामदाराणामप्यस्यचविक्रयः ब्राह्मतावांधवत्यागोभृत्या
 ध्यापनं तथा भृताच्चाध्ययनादानमपुण्यानंचविक्रयः सर्वकरेष्वधीकारो महायत्रप्रवर्तनम् हिंसोषधानां स्यात् जीवाः भिक्षा
 मूलकर्मच इंधनार्थमशुक्लानां वृक्षाणामवपननम् आत्मार्यचक्रियारंभो निर्दिताच्चादनंतथा अनाहिताग्नितास्तयमृणानां
 नृपक्रिया असंख्यास्त्राधिगमनं कौशिल्यस्य चात्रिया धान्यकुप्यपशुसंयमस्य पस्त्रानिषेवणम् स्त्रीशूद्रविद्वश्चत्रवधोनास्ति
 कंचोपपातकम् परिवेदनमेवचेति चकागलकन्याया अपिमूलकर्मवशीकरणोच्चादनकरणम्। क्रियारंभ आत्मार्यपाकारंभः
 नास्ति कंचनास्ति परलोकइत्यध्यवसानम् अथोपपातकमाहविष्णुः पितृपितृव्यमातामहमातुलश्चशूरनृपपत्न्यभिगमनं पितृव्य
 समाश्रयसंगमनंच श्रोत्रियत्विगुपाध्यायिभिः पत्न्यभिगमनं स्वसुसख्याः संनोत्रायाः उत्तमवर्णाया अंत्यजायाः कुसारायां ज
 स्वसुसख्याः शरणामतायाः प्रव्रजिताया अभिगमनं निश्चिन्तायाश्च पितृपत्नीविमातागंतारमपेक्ष्य हीनवर्णा अंत्यजात्रिवर्गदोलीकु
 मारीकृत्य कन्या महापातकमाह मनुः ब्रह्महत्यासुरोपासनं स्तंभं गुर्वङ्गनागम्। अहंतिपातकान्याहुः संमर्गश्चापि तेः सह

गम
 3

तेयददिष्टमज्ञानकृतेतदर्थंप्रायश्चित्तं स्यादकामकृतं यत्तद्विगुणंबुद्धिपूर्वकं इत्याशावचनात् कच्छां सुचतुरः कुर्यात्
 वधेयोरुपूर्वकेश्रमत्यानुदयं कार्यं तदर्थं चालवृद्धीरिति विस्वामित्रवचनात् एकत्रेतिर्णीतः शास्त्रार्थोवाधकोविना परत्रा
 पीतिभ्यश्च त्रिविधपापोत्यतिकारणं यथामनुः अकुर्वन्निहितं कर्म निंदितं च समाचरत् प्रसज्य श्वेन्द्रियार्थेषु श्रित्ति
 यतेनहः नन्विन्द्रियार्थप्रसंगस्य कथं पृथगुपादानं इन्द्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतदतिमनुना तस्य निषिद्धत्वादि चेत्स
 त्यम् इन्द्रियार्थप्रसंगेनात्र दंशाभिशापावुपलक्ष्यं तेताभ्यां दृश्यमानाभिशाप्यमानयोः पापमुत्पद्यते यथामनुः श्वश्रुगालरव
 रैरक्षो ग्राहकव्याद्विरेवचनराश्वोष्ट्रवराहैश्च प्राणायामेन शुद्ध्यतीति चेहीनसिः अनृतमभिशाप्यमानः कच्छं मासं कच्छं समाचरेत्या
 नकं पुनहापातकेषु द्विमासमिति त्रिविधान्येसानि जातिभंशकरसं करीकरणं पितृकरीकरणमलावहप्रकीर्णोपपातकानु
 पातकं पुनहापातकातिपातकानि जनयंति न वविधानि यथामनुः ब्राह्मणस्पृजः कृत्वा प्रातिरध्रेयमद्ययोः जैह्व्यपुंभिच
 र्मियुन्यं जातिभंशकराणि चारुजः कृत्वा पीडाकरणम् अघ्रेयं लसुनादिजैह्व्यमित्रैर्कोटित्यम् स्वरोष्ट्राश्वमृगेभानामजाविक्रय
 धस्तथा संकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च निंदितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यं धेभा
 षण्णम् कृमिकीटवयोहत्यामद्यानुगतभोजनम् फलैधः कुसुमस्तेयमधर्म्यं मलान्तरम् मद्यानगतं मद्यपानमसुहृद्वैष

भा. क.
२

अनुग्रहः कार्यस्तथा वैशिशुद्धयोः अतो न्यथा भवेदोषस्तस्मान्नानुग्रहो भवेदिति पाराशरीयाश्च अनुग्रहादेः अत्रोपादनं
प्रायश्चित्तं न कर्तव्यम् तस्मान्कृच्छ्रमथाप्यर्द्धपापं वापि विधानतः ज्ञात्वा बलानुलं कालं प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेदिति हारिः
कृच्छ्रपापं जहत्स्वार्थं लक्षणया पादो न कृच्छ्रमपि ज्ञेयम् यद्वर्ण्यं त्रायश्चित्तं न हर्णे बालवृद्धस्त्रीरोगिणान्तर्दृष्ट्या प्रशि
त्तेषु मशीतिर्यस्य वर्षाणि वालो वाप्यूनषोडशः प्रायश्चित्तार्द्धमर्द्धेति स्त्रियोरोगिणस्य चेति विष्णुपुराणात् अत एकस्योभय
यस्यैव धर्मत्रयवत्त्वेऽपि वा पादप्रायश्चित्तम् अनुग्रहे पादं वेति वा शब्दस्यैव कारणत्वादिति मिताक्षरातः अर्द्धमेव भवेत्सु सा
वृत्तिर्यत्र त्रयोविंशतिमिति अत्रो नषोडशवार्षिकं प्रायश्चित्तं दूदं संपूर्णं प्रायश्चित्तं ऊनैकादशवर्षीयस्य बालस्य पंचवर्षीयस्य पा
दप्रायश्चित्तं पादो बालेषु दातव्यः सर्वपापेष्वयं विधिः रिति विष्णुवचनात् ऊनैकादशवर्षस्य पंचवर्षाधिकस्य च चरेद्गुरुः सुहृ
दापि प्रायश्चित्तं विशुद्धयेनेन स्वयमशक्तौ प्रतिषिद्धिद्वारापि प्रायश्चित्तं करणीयम् पंचवर्षमध्ये तु प्रायश्चित्तं न करणीयम्
तस्मात्प्रायश्चित्तं तस्यापराधेन पातकम् न चास्मादंशे प्रायश्चित्तं न विद्यते इत्यंगिरोवचनात् यत्तु चतुर्थाहृत्य न दूदं मरु
मं यद्वद्वहि शिशोर्ब्रतं प्रकुर्वन्ति गुरुसंबन्धिवा वा इति ब्रह्मपुराणे पंचवर्षे ब्रतविधानं तस्यापनाशकानि रित्यपरमतो
विरोधः ज्ञानाज्ञानकृते पापेयत्रयदेवोक्तम् तत्र तत्र करणीयम् यत्राज्ञानकृते यद्विद्वज्ज्ञानकृते तत्र तद्विद्वज्ज्ञानकृ

राम
२

मध्ये प्रायश्चित्ताकरणे द्विगुणं प्रायश्चित्तमेव तस्य गमिष्येति मन्त्रेण द्विगुणादय इति मन्त्रेण च कृत्वा कालातिरेके द्विगुणं प्रायश्चित्तं
 माहुरेत् द्विगुणं गजदंडं च दत्वा शुद्धिं प्राप्नुयात् इति त्रैलोक्याच्च अत्र संवत्सरमध्ये कालातिक्रम प्रायश्चित्तकरणे भागहातक
 मेण संवत्सरगणनक्रमेण प्रायश्चित्तमिति वदन्ति प्राचीनां जिज्ञासूनां प्रायश्चित्ताकथने चित्तस्य विषयश्चित्तो दोष आतीना
 याचमानानां प्रायश्चित्तानिये द्विजाः जानन्तो न प्रमदन्ति तेऽपि तद्दोषभागिन इत्येव गिरिवचनात् शत्रियादौ प्रायश्चित्तकथने ब्राह्म
 णं मंतरितं कृत्वा कथनीयमन्यायतो मार्गमाणस्य शत्रियादः प्रणामिनः अंतर्गच्छात्प्राणं कृत्वा व्रतमेत त्स्मादिशेत् इत्यंगिरो ब
 वनात् गुरुपापे च तद्यु प्रायश्चित्तं तद्युपापं गुरु प्रायश्चित्तं न वक्तव्यम् पापे गुरुणि गुरुणि स्वत्यान्यस्ये च तद्विदः प्रायश्चित्ता
 निमज्जयजगुः स्वापं भुवादय इति विष्णुवचनात् अन्यथा हि महाबाहो न घृणामुपदेशतः गुरुणा मुपदेशो हि निः प्रयोजनस्तु
 व्रजे इति भविष्यपुराणाच्च प्रायश्चित्तप्रदाने यथोक्तं वाच्यं न भूस्निहादिना नुग्रहः कार्यः तद्यथा लोभादाय दिवा स्नेहादा
 हादज्ञानतोऽपि वा कुर्वन्त्यनुग्रहं येन तत्पापं तेषु गच्छतीति पागशीयात् शास्त्रेऽपि प्रायश्चित्तमुदाहृत्य दुर्वलत्वादिना नुग्रहः
 कार्यः कृत्वा पूर्वमुदाहरं यथोक्तं शास्त्रवेदिभिः पश्चात्कार्यो नुसारेण शक्त्या कुर्वन्त्यनुग्रहमित्यंगिरो ब्रह्मप्रातः कार्यो नुसारेण दुर्वलत्वादिना नुग्रहः

आ. को.
१

॥ श्रीगणेशाय नमः नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं निर्णयो मुनि संमतः प्रायश्चित्तकदंबानां गोपालेन वितन्यते १ अथ प्रायश्चित्तं
यः तत्र हारीतः प्रयतन्वा दोषचित्तमशुभं नाशयतीति प्रायश्चित्तं तत्र वाशदणवकारार्थं वास्यादिकृत्योऽपमत्तं वाशं
च समुत्पद्यति विश्वदर्शनात् प्रयतन्वा यथाविधि अनुष्ठानात् उपचित्तं संचित्तमशुभमेव नाशयति न तु फलमाप्नु-
यति यत्कर्म तत्प्रायश्चित्तम् अशुभं पापं पापिनां तदुपदेशेन फलमाहांगिराः यत्पुण्यमुद्धते विप्रेभ्यः प्रमाणेन
नो विषु तत्पुण्यं तारिते पापात् प्रायश्चित्तेन स्तुत्यानवे धर्मशास्त्रमविज्ञाय प्रायश्चित्तं न वक्तव्यम् अवुद्धा धर्मशास्त्राणि प्रा-
यश्चित्तं वदन्ति ये प्रायश्चित्ती भवेत्पूतस्तस्यापि तदुपदेशो न च्छतीति शास्त्रात् पीयत तद्वर्चोऽपि पूर्वकं कथितव्यम् अनर्चितैरनाह-
रपृष्ठैश्चैव संसदि प्रायश्चित्तं न वक्तव्यं जलद्विरपि जल्पते इत्यंगिरो वचनात् पापिनां सचैलं स्नान्वा उपदेशं रंतोषयि-
त्वा सदसि स्पृष्टाभिधानं वक्तव्यम् सचैलं वाग्यते स्नान्वा क्लिन्नवासः समाहितः उपस्थाय ततः शीघ्रमार्तिमान्धरणीं हृतः ॥
गार्ग्ये शिरसा चैव न च किञ्चिदुद्धारयेत् इत्यंगिरो वचनात् तोषयित्वा हि ज्ञेयमान इति देवलीया च यत्तु पापं तदुद्धारयेत्
त्यापीदं बद्धेन तया वृषम् इति पाराशर्यवचनम् तन्महापातकादौ विपुलधनविषयम् निश्चितपापसंभजेने सदस्यः
सत्यभाषणे च पापबुद्धिमाहांगिराः कृते निःसंशये पापं न भुंजीतानुपस्थितः भुंजीतौ बद्धयेत्यापमसत्यं सदसि न

राम
१

॥ श्रीकाशीजीमेमहर्षाचरणानामाकीगलीश्रीपुनबाबूहरखचंदजीकेबाडेमे
दुर्गाप्रसादकटारेकेगणेशमंत्रालयमेंप्रायश्चित्तकदंबछायागयालिखासीनाराममिश्रछापने
बालागोपालजिस्कोलेनाहोयउसेकुंजगलीकेपश्चिमफाटकपरदुर्गाप्रसादकेदुकानपरमिलेगा॥

